

ΕΣΟ ΕΤΟΙΜΟΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΡΟΣΚΟΠΟΥΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ
ΤΗΣ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΤΗ ΕΓΚΡΙΣΕΙ ΚΑΙ ΕΠΟΠΤΕΙΑ ΑΥΤΗΣ

ΕΤΟΣ Α'. — ΑΡΙΘ. 5. — ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ — 1/14 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1914.

ΕΘΝΙΚΗ ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ

ΕΘΝΙΚΟΝ ΦΡΟΝΗΜΑ

Τὸ ἑλληνικὸν Βασίλειον δὲν ἀποτελεῖ ὁλόκληρον τὸν Ἑλληνισμόν. Τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ἐπεκτείνεται καὶ πέραν τῶν γεωγραφικῶν ὁρίων τοῦ σημερινοῦ ἑλληνικοῦ Βασιλείου. Μέλη τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, δηλαδὴ Ἕλληνες, δὲν εἶνε μόνον οἱ Ἕλληνες πολῖται οἱ ἀποτελοῦντες μέρος τοῦ ἐλευθέρου βασιλείου, ἀλλὰ καὶ οἱ ἀπανταχοῦ τῆς οἰκουμένης διεσπαρμένοι ὁμογενεῖς οἱ ἔχοντες μέσα τους βαθειὰ ριζωμένον τὸ ἑλληνικὸν ἔθνικὸν φρόνημα, οἱ ἀγαπῶντες τὴν Ἑλλάδα, ὅσοι εἶναι ἔτοιμοι νὰ θυσιάσωσι τὰ πάντα διὰ τὴν ἀγαπητὴν τους πατρίδα, καὶ ζωὴν καὶ περιουσίαν. Ἐὰν ἔχουν ἔτσι βαθειὰ εἰς τὴν καρδίαν τους τὸ ἑλληνικὸν ἔθνικὸν φρόνημα, εἶνε Ἕλληνες ἀδιάφορον ἂν τυχὸν ἕνεκα διαφόρων περιστάσεων δὲν γνωρίζουσι καλῶς τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἢ καὶ δὲν εἶνε μέλη τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας.

Ἐνα εἶνε τὸ διακριτικὸν ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ βασισθῶμεν διὰ νὰ γνωρίσωμεν ἀσφαλῶς ἂν τρίτος τις εἶνε ἢ δὲν εἶνε Ἕλλην: Αὐτὸ εἶνε τὸ ἔθνικόν του φρόνημα. Αὐτὸ εἶνε καὶ τὸ μόνον ἀσφαλὲς διακριτικὸν μέσον. Διότι ὅλα τὰ ἄλλα εἶνε ἀπατηλὰ καὶ ἀβέβαια, διότι τί δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ἢ ταυτότης τῆς γλώσσης καὶ τῆς ἐκκλησίας ἂν λείψῃ τὸ ἔθνικὸν φρόνημα;

Ὁ καθεὶς εἶνε λοιπὸν ὑποχρεωμένος, ἔχει ἱερὸν καθήκον νὰ ἀναπτύξῃ εἰς τὸν ἑαυτὸν του καθὼς καὶ εἰς τοὺς περὶ αὐτὸν τὸ ἔθνικόν του φρόνημα.

Αὐτὸ δὲν εἶνε μόνον καθήκον ἀπέναντι τῶν ὁμοεθνῶν ἀλλὰ καὶ ἀπέναντι τοῦ ἰδίου ἑαυτοῦ του. Δηλαδὴ διὰ τῆς ἀνυψώσεως τοῦ ἔθνικοῦ του φρονήματος ὡς Ἕλλην, ὅχι μόνον θὰ εἶνε ἀξιότερον καὶ χρησιμότερον μέλος τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, ἀλλὰ καὶ ὁ ἴδιος θὰ καλλιτερεύσῃ, θὰ γείνη πλέον ὑψηλόφρων, πλέον ὑπερήφανος, πλέον τίμιος, πλέον θαρραλέος, ὥστε διὰ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἔθνικοῦ του φρονήματος θὰ ἀναπτύξῃ τὸν ἑαυτὸν του.

Ὁ Πρόσκοπος πρέπει νὰ εἶνε ὑψηλόφρων. Αὐτὸ μὲ μεγίστην ἐπιμονὴν ἐπιτάσσει ὁ Νόμος τῶν Προσκόπων, καὶ δικαίως διότι ἡ ὑψηλοφροσύνη τοῦ

ατόμου εἶνε ἐγγύησις διὰ τὰς πράξεις του καὶ τὰς διαθέσεις του. Ἀσφαλε-
στάτη δὲ καὶ πλουσία πηγή τῆς ὑψηλοφροσύνης εἶνε ἡ ἀνάπτυξις τοῦ ἐθνι-
κοῦ φρονήματος τοῦ ἐθνικοῦ ιδεώδους.

Ὁ βίος τῶν πλείστων ἀνθρώπων, ἢ μᾶλλον σχεδὸν ὅλων εἶνε πιγυμέ-
νος εἰς τὰς βιωτικὰς προσπαθείας καὶ τὰς καθημερινὰς μερίμνας. Ἡ καθη-
μερινὴ ἀνάγκη τείνει νὰ σκοτώσῃ κάθε ὑψηλοφροσύνην, νὰ ματαιώσῃ κάθε
προσπάθεια διὰ κάτι τι ὑψηλότερον, ἀνώτερον. Ἐναντίον αὐτοῦ πρέπει νὰ
ἀντιδρᾷ τὸ άτομον καὶ διὰ τὴν ἀντίδρασίν του αὐτὴν θὰ εὕρῃ σταθερὰν καὶ
ἀσφαλῆ βάσιν τὸ ἐθνικὸν του φρόνημα.

Ἔτσι λοιπὸν τὸ ἐθνικὸν φρόνημα εἶνε ἡ πηγή ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὁ Πρό-
σκοπος θὰ ἀντλήσῃ τὴν δύναμιν διὰ νὰ προσπαθήσῃ νὰ καλλιτερεύσῃ τὸν
ἑαυτὸν του, διὰ νὰ προσπαθήσῃ νὰ ἐκτελέσῃ πράξεις αἱ ὁποῖαι νὰ ὠφελήσουν
ὅλους τοὺς Ἕλληνας, ὅλην τὴν Πατρίδα.

Ἐθνικὸν φρόνημα τοῦ Ἕλληνοσ θὰ πῆ τὸ αἶσθημα τὸ ὁποῖον ἔχει ἢ πρέ-
πει νὰ ἔχῃ κάθε Ἕλλην ὅτι εἶνε μέλος τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, ὅτι ὡς μέλος
τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους ἔχει καθήκοντα καὶ ὑποχρεώσεις ἀπέναντι αὐτοῦ, καὶ
ὅτι τὸ ἐθνικὸν αὐτοῦ φρόνημά του εἶνε ἡ μόνη σταθερὰ βᾶσις ἐπὶ τῆς ὁποίας
μπορεῖ νὰ ἐλπίσῃ καὶ νὰ εὐημερήσῃ.

Αὐτὸ πρὸ παντὸς πρέπει ὁ καθεὶς, καὶ ἰδίως ὁ κάθε Πρόσκοπος καλῶς νὰ
ἐννοήσῃ, ὅτι ἡ μερίμνα καὶ ἡ φροντίς διὰ τὴν πατρίδα, ἡ ἀγάπη διὰ τὴν
πατρίδα, εἶνε δι' αὐτὸν ὁ μόνος τρόπος ὥστε νὰ κατορθώσῃ νὰ σκέπτεται μὲ
ὑπερηφάνειαν, μὲ τιμιότητα, μὲ ἀνδρείαν, περιφρονῶν κάθε τι μικρὸ, καὶ
ἀποβλέπων πρὸς ἰδανικὰ τὰ ὁποῖα εἶνε εὐρύτερα τοῦ μικροῦ κύκλου τῶν κα-
θημερινῶν ἀσχολιῶν ἐκάστου.

Ἡ ἀνάπτυξις τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος ἔχει δύο καλὰ : ἀφ' ἑνὸς μὲν συ-
νεनώνει εἰς ἓν ὅλον τὸ ἔθνος, διότι ὅλοι οἱ ἔχοντες τὸ αὐτὸ φρόνημα αἰσθᾶ-
νονται κατὰ φυσικὴν συνέπειαν ἀδελφοὶ πρὸς ἀλλήλους καὶ ἔτσι ἀλληλοβοη-
θοῦνται, ἀλληλοὑποστηρίζονται, γίνονται ἰσχυρότεροι καὶ ἴσως εὐτυχέστεροι,
ἀφ' ἑτέρου δίδει εἰς τὸ κάθε άτομον ἰδανικὰ, τὸ κάμνει νὰ σκέπτηται πέραν
τῶν καθημερινῶν βιωτικῶν ἀναγκῶν του, τοῦ δίδει περισσοτέραν δύναμιν,
ἠθικὸν σθένος, τοῦ δίδει τὴν πίστιν διὰ τὰ μεγάλα, τοῦ δίδει χαρακτηῖρα
ἰσχυρότερον καὶ τιμιώτερον.

Τὸ ἐθνικὸν φρόνημα εἶνε σὰν μυστηριῶδες ἠλεκτρικὸν ρεῦμα τὸ ὁποῖον
διερχόμενον διὰ τῶν ψυχῶν πάντων τῶν ἀτόμων τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦσι τὸ
ἔθνος, τὰ συνεनώνει εἰς ἓν ὅλον, τὰ ἰσχυροποιεῖ, τὰ καθιστᾷ ἱκανὰ διὰ με-
γάλας θυσίας καὶ μεγάλας ἐπιτυχίας.

Καὶ ἐὰν συμπεράνωμεν ὅτι ἡ δύναμις ἐκάστου ἔθνους ὀφείλεται κατὰ μέ-
γιστον μέρος εἰς τὸ ἐθνικὸν φρόνημα ἐκάστου ἀτόμου, ἀμέσως θὰ ἐξαγαγά-
γωμεν τὸ δεύτερον συμπέρασμα ὅτι ἀπὸ τὸν καθένα μας ἐξαρτᾶται νὰ κατα-
στήσῃ τὸ ἔθνος ἰσχυρότερον, διότι ἀπὸ τὸν καθένα μας ἐξαρτᾶται νὰ ἀνα-
πτύξῃ μέσα του καὶ εἰς τοὺς περὶ αὐτὸν τὸ ἐθνικὸν φρόνημα.

Ἐὰν λοιπὸν θέλωμεν ἔθνος μέγα καὶ ἰσχυρὸν, ἅς ἀναπτύξωμεν ὁ κα-
θεὶς τὸ ἐθνικὸν φρόνημα, ἅς ἀσχολούμεθα συχνὰ καὶ ἐπανειλημμένως μὲ
τὴν ἐθνικὴν ιδέαν, ἅς συνηθίσωμεν νὰ ἀγαπῶμεν τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος, τὴν
ἑλληνικὴν ἱστορίαν, τὸ κάθε τι τὸ ὁποῖον εἶνε ἑλληνικὸν, ἅς ἀγαπῶμεν πᾶν
τὸ ἑλληνικὸν μὲ ἰδιαίτεραν στοργὴν καὶ ἀγάπην καὶ ἅς καταβάλλωμεν πᾶ-
σαν προσπάθειαν διὰ τὴν πρόοδον καὶ καλλιτέρευσιν του.

Γ. ΧΑΡΙΤΑΚΗΣ

Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς
Αἰγύπτου

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 4^η

ΠΕΡΙ ΚΑΤΑΤΑΞΕΩΣ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ

I

Πᾶς ἐπιθυμῶν νὰ καταταχθῆ εἰς τὸ Σῶμα λαμβάνει παρὰ τοῦ Ἀρχηγοῦ Ὀμάδος τῆς ὑπηρεσίας 4 αἰτήσεις κατατάξεως, τὰς ὁποίας συμπληρωμένας καὶ ὑπογεγραμμένας ἀπὸ τὸν γονεῖ ἢ κηδεμόνα αὐτοῦ, παρουσιάζει **αὐτοπροσώπως** εἰς τὴν Τοπικὴν Ἐπιτροπὴν, ἣτις τὸν κατατάσσει εἰς μίαν Ὀμάδα, εἰς τὴν ὁποίαν εἰς τὸ ἐξῆς ἀνήκει ὡς **μαθητευόμενος Πρόσκοπος** (1) μέχρι οὗ ὀρκισθῆ.

II

Ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ὀμάδος φροντίζει ἀμέσως τὴν μύησιν τοῦ μαθητευομένου, δίδων ἀμέσως αὐτῷ τὸ κείμενον τῆς δοκιμασίας τὴν ὁποίαν ὀφείλει νὰ ὑποστῆ.

III

Ὁ Ἀρχηγὸς ἐκ τοῦ ὅλου ὀργανισμοῦ τοῦ Σώματος τῶν Προσκόπων εἶναι ὁ ἐρχόμενος εἰς ἄμεσον πρὸς τοὺς Προσκόπους ἐπικοινωνίαν, ἐπομένως αὐτὸς πρέπει νὰ ἐπιληφθῆ δραστηρίως τῆς μορφώσεως τοῦ μαθητευομένου συνδεδεμένος προσωπικῶς μετ' αὐτοῦ καὶ ἐξηγῶν αὐτῷ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου καὶ τὸν προορισμὸν τοῦ Σώματος, νὰ βοηθῆ δὲ αὐτὸν εἰς τὸ νὰ ὑποστῆ τὴν δοκιμασίαν του (σελ. 9, 10, 11, 12 τοῦ Ἐγκολπίου τῶν Ἀρχηγῶν Ὀμάδος κ. 59—65). Τὴν προαιδέϊαν αὐτὴν πρέπει οἱ Ἀρχηγοὶ νὰ καταστῶσιν ἐκλυστικὴν φερόμενοι εὐγενῶς καὶ ὡς πατέρες (ἐγκόλιον σελ. 31—53)

IV

Ἄμα τῇ κατατάξει του ὁ μαθητευόμενος ἀρχεται ἀποτελῶν μέρος πλέον τῆς Ὀμάδος, ὀφείλει δὲ νὰ παρευρίσκειται εἰς ὅλας τὰς συγκεντρώσεις αὐτῆς, εἰς τὰ μαθήματα κλπ, δὲν φέρει ὅμως στολὴν καὶ δὲν λαμβάνει μέρος εἰς τὰς ἐπισήμους παρατάξεις καὶ συγκεντρώσεις.

V

Ὁ μαθητευόμενος Πρόσκοπος ἐξετάζεται ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ του, ὅστις ἀναφέρει τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ Προσκόπου ἐν τῇ προσεχεῖ ἀναφορᾷ του (Ἐγκόλιον Ἀρχηγοῦ Ὀμάδος σελ. 65—69).

VI

Ἡ Τοπικὴ Ἐπιτροπὴ ὀρίζει τὴν ἡμέραν τῆς ὀρκωμοσίας, ἣτις θὰ γίνεταί ἐπισήμως

(1) Ὁ Πρόσκοπος ὁ ὁποῖος ὑπέβαλλε αἰτήσεις ἀλλὰ δὲν κατετάχθη ἀκόμη εἰς Ὀμάδα ὀνομάζεται **ὑποψήφιος**.

παρατεταγμένης τῆς Ὀμάδος. Ἡ τελετὴ θὰ γίνεταί κατὰ τὸν τύπον τοῦ προγράμματος του (σελ. 69—75 τοῦ Ἐγκολπίου Ἀρχηγ. Ὀμάδος). Μετὰ τὴν ὀρκωμοσίαν του ὁ Πρόσκοπος γινόμενος **Δόκιμος** δικαιούται νὰ φέρῃ στολὴν. Πρὸς τοῦτο παρουσιάζεται εἰς τὸν Ἐφορον ὑλικοῦ, ὅστις τοῦ χορηγεῖ μίαν ἐξάρτησιν, ἣν ὁ Πρόσκοπος ὀφείλει νὰ πληρῶσῃ εἴτε ἐφ' ἅπαξ εἴτε κατὰ δόσεις.

VII

Ἡ μόρφωσις τῶν Προσκόπων ἐπιτυγχάνεται διὰ δύο μέσων :

- 1) Διὰ τῆς διδασκαλίας τῶν Ἀρχηγῶν.
- 2) Διὰ τῶν μαθημάτων τῶν εἰδικῶν.

VIII

Οἱ Ἀρχηγοὶ ὀφείλουσιν ἰδίως νὰ ἐπιστήσωσι τὴν προσοχὴν των εἰς τὸ νὰ διδάξωσι καὶ ὑπομνήσωσιν εἰς τοὺς Προσκόπους ἐκεῖνα ἀκριβῶς τὰ θέματα, τὰ ὁποῖα δὲν δύνανται νὰ γείνωσιν ἀντικείμενον χωριστῶν μαθημάτων. Προεξάρχοντα μέρη τῶν Ἀρχηγῶν εἶνε ἡ **ἠθικὴ διάπλασις** τῶν Προσκόπων. Εἰς κάθε συνεδρίασιν πρέπει ὁ Ἀρχηγὸς νὰ ὑπενθυμίξῃ εἰς τοὺς Προσκόπους :

- 1) Τὴν ὑποχρέωσιν τῶν Προσκόπων νὰ εἶναι φιλαλήθεις καὶ τίμιοι.
- 2) Τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἐπιτελέσεως ἡμερησίας καλῆς πράξεως.
- 3) Τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ θάρρους καὶ τῆς αὐτοπεποιθήσεως.
- 4) Τὴν ἀγάπην τῆς ὑπαίθρου ζωῆς καὶ τοῦ ἀθλητισμοῦ.

5) Τὴν ἀγάπην τῆς Πατρίδος, τῆς ἰστορίας, τὸν σεβασμὸν πρὸς τὸν Βασιλέα, τὴν σημαίαν καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

Εἰς κάθε συνεδρίασιν νὰ γίνεταί ἀνάπτυξις καὶ ἐξήγησις τοῦ Νόμου, τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ γνωρίζουν ὅλοι κατὰ βάθος καὶ ὄχι κατ' ἐπιπολὴν μόνον.

IX

Οἱ ἀρχηγοὶ ὀφείλουσι νὰ διδάξωσιν εἰς τοὺς Δοκίμους :

- 1) Χρῆσιν μαχαίρας καὶ πελέκεως (σελ. 15 Ἐγκόλιον Ἀρχηγ. 29).
- 2) Ἄναμμα φωτιᾶς (αὐτόθι σελ. 17)
- 3) Παρατηρήσεις φύσεως (αὐτόθι σ. 30).
- 4) Βηματισμὸν Προσκόπων (αὐτόθι σ. 15).
- 5) Ἐφαρμογὴν ἀρχῶν Σώματος Προσκόπων (αὐτόθι σ. 31)

6) Προπόνησιν Δοκίμου Προσκόπου (σ. Ἐγκολπίου).

X

Ἐπίσης οἱ Δόκιμοι Πρόσκοποι πρέπει νὰ μάθωσι εἴτε ὑπὸ τῶν Ἀρχηγῶν τῶν εἴτε ὑπὸ εἰδικῶν :

- 1) Βηματισμοὺς καὶ ἔλιγμοὺς . . . Σελ. 15 τοῦ Ἐγκολπ.
- 2) Πρώτας βοηθείας » 19 »
- 3) Τοπογραφίαν καὶ ἀνεμόρομβον, ἀνάγνωσιν χαρτῶν ἐκτίμησιν ἀποστάσεων καὶ ἄλλων διαστάσεων . . Σελ. 18, 27, 29 Ἐγκολ.

4) Σήμανσιν . . .	Σελ. 20	Ἐγκολπ.
5) Τηλέγραφον . . .	»	»
6) Κατασκήνωσιν . . .	»	»
7) Μαγειρικὴν . . .	» 17-21	»
8) Ἰχνηλασίαν . . .	» 14	»
9) Κολύμβημα . . .	» 19	»
10) Σκοποβολὴν . . .	» 19	»

Τῶν μαθημάτων τούτων θὰ συνταχθῶσι πρόχειρα δοκίμια βοηθητικὰ τῆς μνήμης.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, 9)22 Ἀπριλίον 1914

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Γ. ΧΑΡΙΤΑΚΗΣ

Ὁ Πρόεδρος
Α. ΜΠΕΝΑΚΗΣ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 5^η

ΠΕΡΙ ΑΠΟΔΟΣΕΩΣ ΤΙΜΩΝ

Α΄.

ὑπὸ μεμονωμένων Προσκόπων ἐν στολῇ.
(ἐν στάσει καὶ ἐν κινήσει)

I

Ἄνευ κοντοῦ.— Ὁ στρατιωτικὸς χαιρετισμὸς, ἥτοι ἡ δεξιὰ χεὶρ μὲ τοὺς δακτύλους ἠνωμένους καὶ τεταμένους καὶ μὲ τὴν παλάμην ἐστραμμένην πρὸς τὰ κάτω φέρεται εἰς τὸν γῦρον τοῦ πύλου, τοῦ ἀντιβραχίονος σχηματίζοντος γωνίαν 45ο μὲ τὸν βραχίονα.

Μετὰ κοντοῦ.— Φέρεται ὁ κοντὸς ζωηρῶς παρὰ τὸ δεξιὸν πλευρὸν κατακορύφως. Ἐν κινήσει ὁ Πρόσκοπος ἐνῶ φέρει τὸν κοντὸν εἰς τὴν θέσιν τῆς Προσοχῆς κρατεῖ ἀκίνητον τὴν ἀριστερὰν χεῖρα.

II

Ἄνευ πύλου ὁ Πρόσκοπος χαιρετᾷ ἀπλούστατα ἰστάμενος εἰς προσοχήν.

III

Ὁ Πρόσκοπος ἐν στολῇ χαιρετᾷ :

- 1) Τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα, τὴν Α. Μ. Βασίλισσαν καὶ τὰ μέλη τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας ἰστάμενος εἰς προσοχήν ὡς ἄνω πρὸ 6 βημάτων καὶ ἐπὶ 2 βημάτων, ἀπ' οὗ ἀντιπαρέλθουν οἱ χαιρετώμενοι.
- 2) Ἱερέα φέροντα τὴν ἁγίαν μετάληψιν χαιρετᾷ ὁμοίως.
- 3) Συναντῶν κηδεῖαν χαιρετᾷ πρὸ 6 βημάτων τὸν Σταυρὸν ἐπίσης πρὸ 6 βημάτων καὶ τὸν νεκρὸν, ἀποδίδων οὕτω ὑστατον χαιρετισμόν.
- 4) Τὴν Α. Μ. τὸν Πατριάρχην χαιρετᾷ ἰστάμενος ὡς ἄνω.
- 5) Τοὺς κ. κ. Διπλωματικοὺς Πράκτορας καὶ Γενικοὺς Προξένους τῆς Ἑλλάδος ἐπίσης.

6) Τὴν Ἐθνικὴν σημαίαν ἐπίσης.

IV

Οἱ Πρόσκοποι χαιρετοῦν ἀντιπαρερχόμενοι :

- 1) Τὸν Πρόεδρον καὶ τὰ Μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Σώματος.
- 2) Τὸν Πρόεδρον καὶ τὰ μέλη τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Αἰγύπτου.
- 3) Τὸν Πρόεδρον καὶ τὰ μέλη τῶν ἑκασταχοῦ Τοπικῶν Ἐπιτροπῶν καὶ τοὺς Βαθμοφόρους τοῦ Σώματος.

Τοὺς εἰς τὰς τρεῖς ταύτας παραγράφους ἀναφερομένους χαιρετῶσι καὶ ὅταν τὰ πρόσωπα ταῦτα δὲν φέρωσι στολήν.

Ἐπίσης ὁ Πρόσκοπος ἐν στολῇ χαιρετᾷ ἀντιπαρερχόμενος :

- 4) Τοὺς Ἀξιωματικοὺς τοῦ Στρατοῦ καὶ Ναυτικοῦ ἐν στολῇ, εἰς τὸ ἔξωτερικὸν μόνον.
- 5) Τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ Αἰγυπτιακοῦ στρατοῦ ἐν στολῇ.
- 6) Τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ Στρατοῦ τῆς Κατοχῆς ἐν στολῇ.
- 7) Τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς Ἀστυνομίας ἐν στολῇ.
- 8) Τὸν Πρόεδρον τῆς ἑκασταχοῦ Ἑλλην. Κοινότητος.
- 9) Τοὺς ξένους Πρόσκοπους ἐν στολῇ.

Ὅταν πρόσκοποι ἐν στολῇ συναντῶνται καθ' ὁδὸν ἀνταλλάσσουν πάντοτε χαιρετισμὸν στρατιωτικόν. Τοῦτο προδίδει τὸ ἀδελφικὸν πνεῦμα, ὅπερ πρέπει νὰ διέπῃ τὸ Σῶμα.

Β΄.

ὑπὸ μεμονωμένων Προσκόπων
ἄνευ στολῆς.

Πρόσκοπος ἐν πολιτικῇ περιβολῇ συναντῶν ἀνώτερόν του βαθμοφόρον τοῦ Σώμα-

τος χαιρετῆ στρατιωτικῶς μὴ ἀφαιρῶν τὸν πῖλον.

Γ.

Ἐν ὑπὸ Προσκόπων καθ' Ὁμάδας ἐν στολῇ

I

Ἐν στάσει.— Οἱ Πρόσκοποι λαμβάνουν τὴν στάσιν τῆς προσοχῆς διὰ τοῦ παραγγέλματος «*Προσοχή*» διδομένου ὑπὸ τοῦ Διοικούντος, ὅστις χαιρετῆ στρατιωτικῶς.

Τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα Ὁμάς Προσκόπων χαιρετῆ διὰ τοῦ κοντοῦ ὡς ἑξῆς :

Ἡ δεξιὰ χεὶρ ἔξακολουθοῦσα νὰ κρατῇ τὸν κοντὸν ἐκ τοῦ μέσου, φέρεται ἀποτόμως πρὸς τὰ ἄνω καὶ ὀλίγον ἔμπρὸς καλῶς ἐκτεταμένη, τηροῦσα τὸν κοντὸν *κατακόρυφον*. Ἡ χεὶρ κατὰ τὴν ἀνύψωσιν κινεῖται πλησίον τοῦ σώματος. Ταῦτοχρόνως οἱ Πρόσκοποι ἐν χορῶ καὶ ἐντόνως ἐκφωνοῦν ρυθμικῶς τὸν Βασιλικὸν χαιρετισμὸν οὕτω :

Σὺ—Νίκα—Βα—σιλεῦ.

Ὁμοίως χαιρετοῦν καθ' Ὁμάδας καὶ ἐν στάσει εὐρισκόμενοι οἱ Πρόσκοποι, ἀλλ' ἄνευ τοῦ Βασιλικοῦ χαιρετισμοῦ :

- 1) Τὰς αὐτῶν Βασιλικὰς Μεγαλειότητας τὰς Βασιλίσσας.
- 2) Τὰ Μέλη τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας.
- 3) Τὸν προηγούμενον Κηδεῖα Σταυρὸν καὶ τὸν νεκρὸν.
- 4) Τὴν Ἀγίαν Μετάληψιν.
- 5) Τὴν Σημαίαν.
- 6) Τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοὺς Ὑπουργοὺς τῶν Στρατιωτικῶν, Ναυτικῶν καὶ Παιδείας.
- 7) Τὴν Α. Μ. τὸν Πατριάρχην.
- 8) Τοὺς κ.κ. Διπλωματικοὺς Πράκτορας καὶ Γενικοὺς Προξένους τῆς Ἑλλάδος.
- 9) Τοὺς κ. Προέδρους τῶν ἑκασταχοῦ Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων.

Προκειμένου νὰ ἀποδοθῇ χαιρετισμὸς ὑπὸ Ὁμάδος ἐν στάσει ὁ Διοικῶν αὐτὴν ἀναφωνεῖ ἀντὶ τοῦ προστάγματος «*Προσοχή*» τὸ πρόσταγμα «*Χαιρετίσατε*» διὰ τοῦ ἁποῦ προετοιμαζόνται πρὸς χαιρετισμὸν. Ὄταν ὁ Διοικῶν δώσῃ δὲξιν συριγμὸν ὑψοῦνται ζωηρῶς οἱ κοντοὶ ἐνῶ ταῦτοχρόνως ἐκφωνεῖται ἡ πρώτη συλλαβὴ τῆς *Βασ.* ἐπευφημίας, ἐὰν θὰ ἐκφωνηθῇ αὕτη. Διὰ νὰ παύσῃ ὁ χαιρετισμὸς καὶ καταβιβασθοῦν οἱ κοντοὶ ὁ Διοικῶν δίδει δύο δὲξεις συριγμούς.

II

Ἐν κινήσει

Ὁ αὐτὸς χαιρετισμὸς διὰ τοῦ κοντοῦ μὲ στροφὴν τῆς κεφαλῆς πρὸς τὸ χαιρετώμενον

πρόσωπον. Προκειμένου νὰ ἐκφωνηθῇ ἡ *Βασ.* ἐπευφημία μετὰ τὸ προειδοποιητικὸν «*Χαιρετίσατε*» ὁ Διοικῶν δίδει τὸν συριγμὸν καθ' ἣν στιγμὴν πλησιάζει νὰ πατήσῃ ὁ ἀριστερὸς ποῦς, ἡ ἐπευφημία καὶ ἡ τάσις τῆς χειρὸς θ' ἀρχίσουν ταῦτοχρόνως μετὰ *ἐν βῆμα* ἥτοι ὅταν ἐκ νέου πατήσῃ ὁ ἀριστερὸς ποῦς. Ἐκαστον δὲ τμήμα τῆς ἐπευφημίας ἐκφωνεῖται συγχρόνως μὲ τὸ πάτημα ἑκατέρου τῶν ποδῶν, ἥτοι *Σὺ* (ἀριστ.) *Νίκα* (δεξιὸς) *Βα* (ἀριστ.) *σιλεῦ* (δεξιὸς). Τονίζονται καλῶς αἱ συλλαβαὶ *Σὺ-Νίκα-καὶ Βα*, αἱ δύο τελευταῖαι *σιλεῦ* λέγονται ἐν συνεχείᾳ μὲ τὸ *Βα*.

III

Αἱ Ὁμάδες ἐν στολῇ θὰ χαιρετῶσι :

α) Ἐν στάσει λαμβάνουσαι τὴν στάσιν τῆς Προσοχῆς, τοῦ Ἀρχηγοῦ χαιρετῶντος στρατιωτικῶς (ἄνευ ὑψώσεως κοντοῦ).

β) Ἐν κινήσει ὁ Διοικητὴς δίδει τὸ παράγγελμα «*κεφαλὴ δεξιὰ*» (ἢ *ἀριστερά*). Ταῦτοχρόνως ὁ διοικητὴς χαιρετῆ στρατιωτικῶς. Οἱ Πρόσκοποι κλίνουσι ζωηρῶς τὴν κεφαλὴν πρὸς τὸ μέρος τοῦ χαιρετωμένου κυττάζοντες αὐτὸν ἀτενῶς. Τοὺς ἑξῆς :

- 1) Τὸν Πρόεδρον καὶ τὰ Μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.
- 2) Τὸν Πρόεδρον καὶ τὰ Μέλη τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Αἰγύπτου.
- 3) Τὸν Πρόεδρον καὶ τὰ Μέλη τῶν ἑκασταχοῦ Τοπικῶν Ἐπιτροπῶν. (πάντας τοὺς καὶ ἄνευ στολῆς ὄντας).
- 4) Τὸν Πρόεδρον τῆς ἑκασταχοῦ Ἑλληνικῆς Κοινοτήτος.
- 5) Πάντας τοὺς ἀνωτέρους ἀξιωματικοὺς (Ταγματάρχας καὶ ἄνω) ἐν στολῇ.
- 6) Ὁμάδα ξένων Προσκόπων ἐν στολῇ.

Δ.

Ὁ Πρόσκοπος ὑπηρετῶν χαιρετῆ διὰ τοῦ κοντοῦ, ἀνατείνων αὐτὸν, εἰς ὅλας ἐκείνας τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς Ὁμάς ἐν στολῇ χαιρετῆ ἀνατείνουσα τὸν κοντὸν, εἰς ὅλας δὲ τὰς ἄλλας χαιρετῆ λαμβάνων τὴν στάσιν τῆς Προσοχῆς.

Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ Αἰγύπτου

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ 9)22 Ἀπριλίου 1914

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΧΑΡΙΤΑΚΗΣ

Α. Ε. Μ. ΜΠΕΝΑΚΗΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑΙ ΔΙΑΤΑΓΑΙ ΚΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Τὸ Σῶμα Ἑλλήνων Προσκόπων Ἀλεξανδρείας ἐκφράζει τὰς θερμὰς αὐτοῦ εὐχαριστίας εἰς τοὺς κάτωθι ὁμογενεῖς, οἵτινες ἀναγνωρίσαντες τὴν ὑψηλὴν τοῦ Προσκοπισμοῦ ἀποστολὴν καὶ τὰς λαμπρὰς ὠφελείας, ἃς ἔξ αὐτοῦ οἱ πρόσκοποι μας καρποῦνται, εὐηρεστήθησαν νὰ προσφέρωσι τὰ κάτωθι ποσὰ διατεθησόμενα διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Σώματος.

Ὁ κ. Θεοχάρ. Κότσικας Λ.Αἴγ. 20 διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Α'. Ὁμάδος.

Ἡ Κα Πηνελ. Σ. Δέλτα . . . Λ.Σ. 20

Ὁ κ. Ἀλ. Ἐμ. Μπενάκης. . . » 7

» » Χρ. Ἀθανασακόπουλος » 6

» » Κωνστ. Δέλτας » 1

» » Στ. Δέλτας » 1

Ἐπίσης τὸ Σῶμα δὲν ἔχει λόγους νὰ ἐκφράσῃ τὰς εὐχαριστίας του τῷ Προτοσυγγέλῳ Παρθενίῳ Δανηλίδῃ, ἀνακηρύσσον σὺνάμα αὐτὸν καὶ ἐπίτιμιον μέλος του, διότι μετὰ ζηλευτῆς προθυμίας χοροστατεῖ εἰς τὰς τελετὰς, ὁρκωμοσίας τῶν προσκόμων μας

καὶ θεραπεύει πᾶσαν εἰς τὰ καθήκοντά του ἀναγομένην ἀνάγκην τοῦ Σώματος, διατρανῶν ἀκόμη μίαν φορὰν τὸν στενὸν σύνδεσμον, ὅστις ὑπάρχει μεταξὺ Ἑκκλησίας καὶ Ἐθνους.

ΕΚ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΤΗΣ ΤΟΠ. ΕΠΙΤΡ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν, 10ῃ ὁδεύοντος ἀφίκετο ἔξ Ἀθηνῶν ὁ λατρευτὸς ἡμῶν Πρόεδρος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Αἰγύπτου, Πρόεδρος τῆς Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀλεξανδρείας καὶ Ἐφορος Ὁμάδων κ. Ἀντώνιος Ἐμ. Μπενάκης, ὅστις καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του.

ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΙΣ

Ἐκ παραδρομῆς ἐτέθη ἐν τῷ προηγουμένῳ τεύχει ὑπὸ τὴν περὶ πυρίτιδος μελέτην τὸ ὄνομα « Μ. Λαμπριανὸς », πρόσκοπος Α'. Ὁμ. Α.Α., ἀντὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ Δ. Α. Μαλτέζου, προσκόπου τῆς αὐτῆς Ὁμάδος, εἰς ὃν ἡ μελέτη αὕτη ἀνήκει.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Ἀγαπητέ μου Πρόσκοπε,

Δὲν ξεύρεις πόσον με συνεκίνησεν ἡ τελευταία ἐπιστολή σου, κατόπιν τῶν ὄσων ἐξοδίκως εἶχον μάθῃ ὅτι συνέβη εἰς τὸ Σῶμά σου, ὑπὸ Προσκόπων μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶδα νὰ συγκαταλέγεται καὶ τ' ὄνομά σου, εἰς ἀνακοινωθέν τι σκοποῦν τὴν ἐπανόρθωσιν ἑνὸς, καθὼς ἐλέγατε, ἀδικήματος διαπραχθέντος εἰς βάρους σου, ὑπὸ τῆς αὐτόθι Τοπικῆς Ἐπιτροπῆς.

Σὲ βεβαιῶ ὅτι ἡμουν πάρα πολὺ κακῶς διατεθειμένος ἀπέναντί σου διότι καὶ τὸ ἐλάχιστον κίνημα τὸ ὁποῖον σκοπεύει ἔστω καὶ ἑμμέσως νὰ διασαλεύσῃ τὴν πειθαρχίαν ἑνὸς Σώματος ἐπὶ τῆς ὁποίας καὶ μόνῃς στηρίζεται τοῦτο τὴν ὑπόστασίν του, εὐρίσκει σ' ἐμὲ ἕναν ἄσπονδον ἐχθρὸν διότι ἔξ ἰδιοσυγκρασίας ἴσως ἐσυνήθισα νὰ λατρεύω καὶ θεωρῶ τὸν ἀνώτερόν μου καθ' ὅλα ἀνώτερον διὰ τὸ

ἀξίωμα τὸ ὁποῖον ἔκρινεν αὐτὸν ἄξιον νὰ φέρῃ ἢ Σεβαστὴ καθ' ὅλα Διοικήσεις τοῦ Σώματος ἡμῶν.

Εἰμπορεῖ ὁ ἀνώτερος αὐτὸς νὰ εἶναι ὅτι θέλει καὶ καθὼς ἔγραφα εἰς τὸ τελευταῖόν μου γράμμα, εἰμπορεῖ ὁ χαρακτήρ τοῦ ἀνωτέρου τούτου νὰ εἶναι κατὰ τι ἐλαττωματικὸς ἐν τούτοις ὁμως εἶναι πάντοτε ἀνώτερος καὶ ὀφειλομένον τυφλῶς νὰ ὑπακούωμεν εἰς τὰς διατάγας του· πρῶτον διὰ τὴν ὑποχρέωσιν τὴν ὁποῖαν ἔχομεν ἀναλάβει διὰ τοῦ ὅρκου μας, καὶ δεύτερον ἐκ μιᾶς ἀνωτέρας ἠθικῆς ὑποχρέωσως ποῦ μᾶς ὑπεκίνησε νὰ συνδεθῶμεν διὰ τοῦ ὅρκου τούτου, ἐκ τῆς ἀναληφθείσης δηλαδὴ ὑποχρέωσως τοῦ νὰ ἐπεκτείνωμεν καὶ ἐδραιώσωμεν τὰς ἀρχὰς τοῦ Προσκοπισμοῦ, τὴν σωτηρίαν ἐπίδρασιν τοῦ ὁποίου ἀναγνωρίσαντες, οἰκειοθελῶς κατετάχθημεν εἰς τὰς τάξεις αὐτοῦ.

Ἐὰν λοιπὸν λόγοι ὑψίστης ἐθνικῆς σημα-

σίας μᾶς ἀναγκάζουν νὰ ὑποτασσώμεθα εἰς τοὺς ἀνωτέρους μας καθ' ὅλα τὰ στάδια τῆς κοινωνικῆς ἡμῶν ἐξελίξεως, διατι νὰ μὴ ὑποτασσώμεθα μὲ μεγαλητέραν ἀκόμη προθυμίαν καὶ ἀφοσίωσιν εἰς ἐκείνους τοὺς ὁποίους ἡμεῖς οἱ ἴδιοι ἐκλέξαμεν ὡς ἀνωτέρους μας, ἀναλαβόντες τὴν ὑποχρέωσιν ἀπέναντι τῆς συνειδήσεώς μας (καὶ αὐτὸ ὑποθέτω ἀρκεῖ) ν' ἀναγνωρίζωμεν αὐτοὺς ὡς ἔχοντας πάντοτε τὸ δικαίωμα νὰ ρυθμίζον καὶ ν' ἀποφασίζον ὄχι βεβαίως τ' ἀτομικά μας συμφέροντα ἀλλὰ τὰ συμφέροντα τοῦ Σώματος ἡμῶν.

Δι' αὐτοὺς λοιπὸν τοὺς λόγους, ἀγαπητέ μου εἶχα πάρα πολὺ δυσανεκτήν μὲ τὸ διάβημά σας, ἀλλὰ πρὸ παντὸς μὲ τὴν συμμετοχὴν σου εἰς τὸ διάβημα τοῦτο, ἐπειδὴ δὲν ξεύρω πῶς, ἐκ τῶν προηγουμένων ἐπιστολῶν σου, εἶχα σχηματίσει τὴν καλητέραν ἰδέαν δι' ἐσὲ καὶ ἐσκόπευα μάλιστα πρὸ τῆς ἐπιχειρήσεως μεταθέσεώς μου εἰς Ἀθήνας νὰ ἔλθω αὐτόθι διὰ νὰ σὲ γνωρίσω ἐκ τοῦ πλησίον καὶ νὰ σὲ συγχαρῶ.

Ἐνεκεν ὅμως τῆς ἐπισυμβάσεως καθὼς μοῦ γράφεις, παρεξηγήσεως, δὲν ἐπιχείρησα νὰ πραγματοποιήσω αὐτὴν μου τὴν ἐπιθυμίαν, ἀλλ' ἐτοιμαζόμην νὰ σοῦ γράψω ἐπιστολὴν διὰ τῆς ὁποίας θὰ ἔξαρχακτῆριζα καθὼς ἔπρεπε τὸ κίνημά σας, ὅτε τὸ μόνον πρὸ ὀλίγου παραληφθὲν γράμμα σου ἐκμηδένισε κάθε κακὴν ἐντύπωσιν καὶ ἐδικαίωσε τὴν καλὴν ἰδέαν ποῦ εἶχα σχηματίσει διὰ τὴν ὄντως προσκοπικὴν σου ἀγωγὴν.

Ἡ φράσις σου αὐτὴ τὴν ὁποίαν αὐτολεξεῖ μεταγράψω. .. «ἐγὼ ἀπεφάσισα νὰ ὑποστῶ πᾶσαν τιμωρίαν καὶ νὰ παραμείνω εἰς τὸ

ΣΤΙΓΜΙΑΙΑ ΕΜΠΝΕΥΣΙΣ

Ἐνα ἐκ τῶν ἐπεισοδίων τοῦ Ἀγγλοβοηρικῆ πολέμου εἶνε καὶ τοῦτο :

Ἡμέραν τινὰ οἱ Ἀγγλοὶ εἶχον στρατοπεδεύσει πλησίον ἐνὸς ποταμοῦ. Πρὸς τὴν ἐσπέραν ὀλίγοι στρατιῶται ὠδήγησαν τοὺς ἵππους των διὰ τὰ τοὺς ποτίσουν εἰς τὸν ποταμόν. Ἀλλὰ τινες Βόερς, ἐνεδρεύοντες ἐκεῖ πλησίον, πίπτουν αἴφνης κατὰ τῶν Ἀγγλων, ἀρπάζουν τὰ ἵπνια ἀπὸ τὰ χέρια των, πηδοῦν ἐπ' αὐτῶν καὶ τρέπονται εἰς φυγὴν μὲ μεγάλην ταχύτητα. Νὰ καταδιώξωσι τοὺς ἄρπαγας ἢ νὰ πυροβολήσωσι κατ' αὐτῶν ἦτο ἀδύνατον, διότι οἱ Ἀγγλοὶ ἦσαν ἄοπλοι.

Αἴφνης εἰς ἓνα σαλπικτικὴν τοῦ ἤλθεν ἡ ἰδέα νὰ σαλπίσῃ « μεταβολὴν » μ' ὄλην τὴν δύναμιν τῶν πνευμόνων του. Εἰς τὸν ἦχον

Σῶμά μου...» θὰ ἤθελα πολὺ μὰ πάρα πολὺ ν' ἀναγνωσθῆ ἀπ' ὅλους τοὺς Προσκόπους μας πρὸ παντὸς ὅμως ἀπὸ τοὺς παλαιούς σου συναδέλφους, διότι ἀπεικονίζει ὀλοζώντα πόσον βαθειὰ χαράζει ὁ Προσκοπισμὸς μεσ' τὴν καρδίαν τῶν πραγματικῶν προσκόπων τὰ εὐγενῆ καὶ ὑψηλά του ἰδανικά, ὑπὲρ τῶν ὁποίων τόσον ἐσὺ, ἀγαπητέ μου, ὅσον καὶ ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι. ἔχομεν τὸ εὐτύχημα νὰ συγκαταλεγώμεθα εἰς τὰς τάξεις του, εἶμεθα πρόθυμοι καὶ πρέπει νὰ εἶμεθα πάντοτε πρόθυμοι νὰ ὑποστῶμεν τὰ πάντα διὰ νὰ μείνωμεν εἰς τὰς τάξεις του ἐργαζόμενοι διὰ τὴν πρόοδον αὐτοῦ καὶ τηροῦντες τὸν ὄρκον τὸν ὁποῖον ἐκουσίως ἐδώσαμεν.

Τὴν ἐπιστολὴν μου αὐτὴν δεῖξε ἐὰν θέλεις καὶ εἰς τοὺς συναδέλφους σου ἐπειδὴ καθήκον σου ἱερὸν εἶναι νὰ φροντίσης δι' ὅλων τῶν δυνάμεών σου ὅπως τοὺς ἐπαναφέρῃς εἰς τὰς τάξεις των, εἶμαι δὲ βέβαιος ὅτι μιμούμενος τὴν εὐγενῆ καὶ προσκοπικωτάτην διαγωγὴν σου θὰ δώσουν διὰ τῆς ὑποταγῆς των ταύτης ἓνα μάθημα πολὺ προσφορώτερον ἀπὸ τὰ μαθήματα ἐκεῖνα ποῦ μέχρι τῆς χθὲς ἀκόμη ἐδίδασκον μὲ τόσην αὐταπάρνησιν καὶ ἀγίασιν εἰς τοὺς ἀγαπητούς των προσκόπους. Εἶμαι δὲ προσέτι πλέον ἢ βέβαιος ὅτι προσερχόμενος καὶ πάλιν αὐθρομήτως ὑπὸ τὰς πτέρυγας τοῦ ἀναγενομένου Φοίνικός μας θ' ἀναγεννηθοῦν μ' ἓνα μέγαλον καὶ εὐγενέστατον τῶν αἴσθημα, τὸ αἴσθημα ἐκεῖνο ποῦ γεννᾷ ἡ θυσία τοῦ ἀτομικισμοῦ μας, διὰ ὑψηλότερα καὶ γενικώτερα καλά.

Μετ' ἀγάπης

O. APABANTINOS

Ἐπαρχηγὸς Α' Ὁμάδος Α. Α.

τοῦ σαλπίσματος οἱ ἵπποι οἵτινες ἠννόησαν τὸ πρόσταγμα ἐνῶ ἔτρεχον πρὸς τὴν πεδιάδα κάμνουν μεταβολὴν καὶ παρὰ τὰς προσπαθείας τῶν Βόερς, φέρουν αὐτοὺς εἰς τὸ Ἀγγλικὸν στρατόπεδον

Ἴδου τί σημαίνει στιγμιαία ἐμπνευσις. Καὶ οἱ σαλπικταὶ Πρόσκοποι εἰς ὁμοίας περιστάσεις αὐτὸ πρέπει νὰ κάμνουν, μὴ χάνοντες οὐδέποτε τὴν ψυχραιμίαν τους.

Γ. Ν. ΚΑΜΠΟΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΥΠΑΡΧΗΓΟΣ Ε. ΟΜΑΔΟΣ Α. Α.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

— Ὅταν χαθῆ ἡ εὐκαιρία, συχνότατα δὲν ἐπαυροῖσκεται.

— Ἡ ἐργασία εἶναι εἶς, ἡτις ἀποδιδράσκει ἕξις ἡτις εὐκόλως παραιτεῖται, δυσκόλως δ' ἀναλαμβάνεται.

Εἶναί τις σοφὸς ἐφ' ὅσον ζητεῖ τὴν σοφίαν ὅταν νομίση ὅτι τὴν εὔρε, γίνεται μωρὸς.

ΕΙΔΙΚΑ ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ

ΠΡΩΤΑΙ ΒΟΗΘΕΙΑΙ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ)

ΑΡΤΗΡΙΑΚΑΙ ΚΑΙ ΦΛΕΒΙΚΑΙ ΑΙΜΟΡΡΑΓΙΑΙ

Ἡ ἀπώλεια αἵματος ἀπὸ τὰ τραύματα λέγεται *αιμορραγία*. Κάθε τραῦμα, βαθύ ἢ ἐπιπόλαιον, δίδει αἷμα μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ὄσφ βαθύτερον εἶναι τὸ τραῦμα τόσφ περισσότερον αἷμα δίδει καὶ ὄσφ ἐπιπολαιότερον εἶναι τόσφ ὀλιγώτερον αἷμα δίδει.

Ἡ πρώτη φροντίς τοῦ Προσκόπου μόλις εὐρεθῆ πρὸ τραύματος εἶναι νὰ σπεύσῃ νὰ βεβαιωθῆ ἐὰν ὑπάρχῃ αιμορραγία, ὁπότε διὰ πάσης θυσίας πρέπει νὰ τὴν σταματήσῃ, διότι μεγάλη μὲν αιμορραγία ἐπιφέρει ταχέως τὸν θάνατον, μετρία δὲ, ἐὰν παραταθῆ ὀλίγην ὥραν, φέρει μεγάλην ἐξάντλησιν τῶν σωματικῶν δυνάμεων, ἐὰν δὲ παραταθῆ περισσότερον καταλήγει καὶ αὐτὴ εἰς θάνατον.

Δι' αὐτὸν τὸν λόγον τὸ πρῶτόν μας καθήκον εἶναι νὰ σταματῶμεν τὸ αἷμα εἰς ἕκαστον τραῦμα.

Ἡ αιμορραγία εἶναι δύο εἰδῶν : *φλεβικὴ καὶ ἀρτηριακὴ* καθ' ὅσον δηλ. τὸ αἷμα προέρχεται ἀπὸ φλέβα ἢ ἀρτηρίαν.

Αἱ ἀρτηριαί, ὅπως γνωρίζομεν ἀπὸ τὴν ἀνθρωπολογίαν, εἶναι ἐλαστικοὶ σωληνες οἱ ὁποῖοι ἀρχίζουσι ἀπὸ τὴν καρδίαν καὶ ὀλονέν σμικρονόμενοι καταλήγουσι εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ σώματός μας· προορισμὸς τῶν ἀρτηριῶν εἶναι νὰ δέχωνται τὸ αἷμα, τὸ ὁποῖον τοὺς δίδει ἡ καρδία, αἷμα καθαρὸν κόκκινον, καὶ τὸ ὁποῖον αἷμα νὰ μεταφέρουσι ὡς τροφήν εἰς τὰ διάφορα στοιχεῖα, ἐξ ὧν ἀποτελεῖται τὸ σῶμά μας.

Αἱ φλέβες εἶναι καὶ αὐταὶ ἐλαστικοὶ σωληνες, οἱ ὁποῖοι ἀρχίζουσι ἀπὸ τὴν περιφέρειαν, ὅπου δηλ. αἱ ἀρτηριαὶ ἔχουσι γείνει πολὺ-πολὺ μικρὰ ἀγγεῖα, καὶ ἀπὸ τὴν περιφέρειαν ὀλονέν μεγεθυνόμενα ἀνέρχονται πρὸς τὴν καρδίαν ὅπου καταλήγουσι.

Προορισμὸς τῶν φλεβῶν εἶναι νὰ ἐπαναφέρουσι τὸ αἷμα εἰς τὴν καρδίαν, ἀλλὰ αἷμα μαῦρον, διότι εἶναι γεμάτο ἀπὸ οὐσίας, αἵτινες ἔχουσι χρησιμεύσει ἤδη ὡς τροφή τῶν διαφόρων ὀργάνων καὶ αἱ ὁποῖαι εἶναι ἄχρηστοι καὶ ἐπιβλαβεῖς τώρα καὶ δι' αὐτὸ πρέπει νὰ

ἐξέλθουν ἀπὸ τὸν ὀργανισμόν μας (οὖρα, ἰδρῶς κλ.)

Αἷμα καθαρὸ κόκκινον εἰς τὰς ἀρτηρίας, αἷμα μαῦρον εἰς τὰς φλέβας.

Ἡ ἀρτηριακὴ λοιπὸν αιμορραγία δίδει αἷμα κόκκινον μὲ ὀσμὴ ὡς ἀπὸ μιᾶ βρύση καὶ μὲ πήδημα ἀνάλογον πρὸς τὸ πάχος τῆς κοπέσης ἀρτηρίας, ἐνῶ τοῦναντίον ἡ φλεβικὴ δίδει αἷμα μαῦρον χωρὶς καμμιὰ ὀσμὴ.

Μὲ καθαρὰ χέρια θὰ ἐπαλείψωμεν τὸ τραῦμα μὲ ὀλίγον ἰώδιον, θὰ ἐπιθέσωμεν μερικὰ κομμάτια γάζας καὶ βαμβάκι ἔπειτα ἀποστειρωμένον καὶ θὰ ἐπίδεσωμεν μὲ ἕνα ἐπίδεσμον σφικτά.

Ἐὰν ἡ αιμορραγία δὲν παύῃ, τότε, προκειμένου περὶ ἀρτηριακῆς αιμορραγίας, θὰ σφίξωμεν μὲ ἕνα ἐπίδεσμον ἢ μανδῆλι ἢ σωλήνα ἀπὸ καουτσούκ ἢ μὲ ζώνην *ἀνωθεν τοῦ τραύματος*· διὰ τὰς αιμορραγίας τῆς χειρὸς, τοῦ πήχεως τοῦ βραχίονος θὰ σφίγγωμεν πάντοτε εἰς τὸ ἀνώτερον μέρος τοῦ βραχίονος—ἕως ἔλθῃ ὁ ἰατρός,—διὰ δὲ τὰς αιμορραγίας τοῦ ἄκρου ποδός, τῆς κνήμης, τοῦ μηροῦ εἰς τὸ ἀνώτερον μέρος τοῦ μηροῦ.

Ἐὰν δὲ ἡ αιμορραγία εἶναι φλεβικὴ, συνήθως ὁ ἐπίδεσμος ὅταν εἶναι σφιγκτικὸς τὴν σταματᾷ· σπανίως ἀναγκαζόμεθα ἐπὶ φλεβικῆς αιμορραγίας νὰ σφίξωμεν μὲ ἄλλον ἐπίδεσμον *κάτωθεν τοῦ τραύματος*.

Εἰς τὰς ἀρτηριακὰς αιμορραγίας λοιπὸν σφίγγομεν ἀνωθεν τοῦ τραύματος, ἐνῶ εἰς τὰς φλεβικὰς σφίγγομεν κάτωθεν.

Εἰς τὰ τραύματα τῆς κεφαλῆς, προσώπου καὶ λαιμοῦ πιέζομεν τοπικῶς δ' ἑνὸς ἐπίδεσμου ἢ καὶ μὲ τὸ χερί μας ἀκόμη τυλιγμένο μὲ μιᾶ γάζα καθαρὰ ἕως ὅτου ἔλθῃ ὁ ἰατρός.

Εἰς δὲ τὰ τραύματα τῆς κοιλίας καὶ τοῦ θώρακος θὰ ἐξαπλώσωμεν ἀμέσως τὸν ἀσθενῆ χάμω εἰς τὴν γῆν, θὰ βάλωμεν ἰώδιον, γάζα καὶ βαμβάκι, καὶ ἐὰν τὸ αἷμα εἶναι πολὺ θὰ πιέζωμεν διὰ τῆς χειρὸς μας καθαρὰ πάντοτε τυλιγμένης μὲ ἀποστειρωμένην γάζαν ἢ βαμβάκι καὶ θὰ περιμένωμεν τὸν ἰατρόν.

(*Ἀκολουθεῖ*)

Μ. ΤΣΑΤΣΑΝΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ

ΤΑΞΙΣ ΚΑΙ ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ ΕΝ ΤΩ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΩ

Οὐδαμοῦ ἀλλαχοῦ οἱ Προσκόποι δύνανται νὰ ἔλθωσι εἰς μεγαλύτεραν ἐπαφὴν παρὰ μόνον εἰς τὴν κατασκήνωσιν, ὅπου συνδέονται τόσον στενῶς ὅς εἰς μετὰ τοῦ ἄλλου κατὰ τὰς ὥρας τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτός. Ἐκεῖ μόνον δύνανται τις νὰ ἀντιληφθῆ τὸ

πνεῦμα τῆς ἀλληλεγγύης καὶ συναδελφότητος, τὸ ὁποῖον εἶναι ἡ ἠθικὴ ὑπόστασις τοῦ Προσκοπισμοῦ. Εἰς τὸ στρατόπεδον ἀναπτύσσονται τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα τὰ ὁποῖα ἀντίκεινται πρὸς τὸν ἀτομικὸν ἐγωϊσμόν, ὅστις κατήντησε μιᾶ πληγῆ τῆς ἐποχῆς μας. Ο

ατομικός εγωϊσμός είναι ὁ προστυχότερος καὶ ὁ πλέον ἀξιοκαταφρόνητος τῶν ἐγωϊσμῶν, εἶναι ἐκεῖνος ὅστις ὑπεράνω τοῦ γενικοῦ συμφέροντος θέτει τὸ ἀτομικόν.

Εἰς τὸ στρατόπεδον οὐδεμία κοινωνικὴ διάκρισις μεταξύ τῶν Προσκόπων γίνεται, οὔτε αἱ θελήσεις καὶ τὰ καπρίτσια τῶν μὲν εἰς βᾶρος τῶν ἄλλων· ἐκεῖ οἱ Πρόσκοποι θὰ ἐφαρμόσωσιν ἐν τελείᾳ ἰσότητι τὸ ἀληθὲς ἀξίωμα τοῦ Σοσιαλισμοῦ. «Ὅλοι δι' ἓνα, εἰς δι' ὅλους» ἀλλὰ ἀκριβῶς ἵνα τὰ ὑπέροχα ταῦτα ἀξιώματα ἐφαρμοσθῶσι, πρέπει νὰ θέσωμεν εἰς ἐφαρμογὴν τὴν τάξιν, τὴν ὁποίαν ἕκαστος φαντάζεται, χρειάζεται δὲ τυφλὴ ὑπακοὴ εἰς τοὺς νόμους τοῦ Σώματος καὶ εἰς τὸν Ἀρχηγόν, δηλ. τελεία Πειθαρχία.

Ἡ πειθαρχία ἐν τῷ στρατοπέδῳ βεβαιούται ὄχι δι' ἐξωτερικῶν σημείων ἀλλὰ διὰ πράξεων.

Κατὰ πρῶτον, διὰ νὰ γίνῃ ταχέως ἡ κατασκήνωσις πρέπει νὰ γίνῃται ὁ καταμερισμὸς τῆς ἐργασίας, ἀναλόγως τῆς ἐπιτηδειότητος ἐκάστου, ἄλλοι ἀνάπτουν πυρᾶς καὶ παρασκευάζουν τὸ μαγειρεῖον, ἄλλοι φέρουν νερό, ἄλλοι στήνουν τὰς σκηνάς καὶ οὕτω καθέξῃς, ἕκαστος θὰ κάμνῃ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον γνωρίζει καὶ ὄχι ἐκεῖνο ποῦ θέλει. Μετὰ τὴν κατασκήνωσιν ἡ ὑπηρεσία κανονίζεται μὲ τὰς ὥρας. Ἐγερτήριον, καθαριότης, γεῦμα, ἀσκήσεις, παιδιὰ, σιωπητήριον, ὕπνος, σβύσιμον πυρῶν κ.λπ.

Ἐκεῖ ἡ σάλπιγξ διατάσσει καὶ ὁ ἐπὶ τῆς ὑπηρεσίας βαθμοφόρος, εἰς ἕκαστον σάλπισμα εἰδοποιεῖ τοὺς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν προσκόπους, οἵτινες εὐθύμοι καὶ ταχεῖς ἀνευ

θορύβου τρέχουσι νὰ ἀναλάβωσιν αὐτήν. Κατὰ τὴν νύκτα δεσπόζει ὄλων ὁ φρουρὸς τοῦ στρατοπέδου, ὅστις ἀκοίμητος, ἔτοιμος εἰς πᾶσαν περίστασιν, ἀγρυπνεῖ ἐπὶ τοῦ ὕπνου τῶν συντρόφων του, προφυλάττει αὐτοὺς ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἢ ὑπηρεσία του οὕσα ἢ εὐγενεστέρα καὶ ἡ πλέον ἐμπιστευτικὴ τοῦ ἀνυψοῦ τὴν ψυχὴν εἰς ὅτι ὠραῖον καὶ ἰδεώδες, αὐτὸς δὲν πτοεῖται ἐν τῇ μοναξίᾳ καὶ τῷ σκότει, εἶναι ὁ ἀληθὴς Κέρβερος τοῦ στρατοπέδου, αὐτὸς ἄρχει κατὰ τὴν ὥραν τῆς ὑπηρεσίας του, μὴ ἐπιτρέπων εἰς οὐδένα νὰ ὀμιλῇ μετὰ τὸ σιωπητήριον· οὐδεὶς τολμᾷ νὰ τοῦ ἀποτείνῃ τὸν λόγον ἐν ὄσῳ εἶναι σκοπός.

Τὸ πρῶτ, μετὰ τὸ ἐγερτήριον οἱ Πρόσκοποι ἀφοῦ πλυθῶσι καὶ καθαρῶσι τὸ στρατόπεδον ἐπιδίδωνται εὐχαρίστως εἰς τὰς ἀσκήσεις καὶ παιδιὰς τῶν σύμφωνα μὲ τὸ πρόγραμμα τοῦ Ἀρχηγοῦ τῶν. Ὁ βίος τοῦ στρατοπέδου εἶναι ὁ ὠραιότερος βίος, ἐν αὐτῷ ἐξασκεῖται τις εἰς τὴν λιτότητα τῆς ζωῆς, εἰς τὴν ἐργασίαν καὶ τέλος εἰς τὴν πειθαρχίαν ἣτις εἶναι ἡ βᾶσις τῆς στρατιωτικῆς ὑποστάσεως ἑνὸς Ἐθνους.

Καὶ δὲν ὑπάρχει ἴσως ἄλλη συγκινητικώτερα σκηνὴ τῆς ἐπάρσεως καὶ τοῦ χαιρετισμοῦ τῆς δοξασμένης Κυανολεύκου Σημαίας, ὑψουμένης σιγᾶ-σιγᾶ ἐπὶ τοῦ κοντοῦ ὄχι μόνον ὑπὸ τοὺς ἤχους τῶν σαλπικῶν ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τὰς εὐχὰς τῶν νεαρῶν Προσκόπων, ὅπως τὴν ὑψώσωσιν ἐκεῖ ὅπου τὰ Ἐθνικὰ Ἰδεώδη καὶ Ὀνειρα συγκεντροῦνται.

Λ. ΠΤΕΡΗΣ

Ἀρχηγὸς ΣΤ' Ὀμάδος Α. Α.

ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΙΣ ΕΔΑΦΟΥΣ ΕΝ ΚΑΙΡῶ ΝΥΚΤΟΣ

Εἴτε ἐν καιρῷ ἡμέρας εἴτε κατὰ τὴν νύκτα ὁ πρόσκοπος πρέπει νὰ βαδίξῃ ἐλαφρότατα μόνον κατὰ τὰς ἀσκήσεις ἐλιγμῶν συντεταγμένης Ὀμάδος, αἵτινες εἶνε καὶ θεαματικαί, ὁ πρόσκοπος πρέπει νὰ πατῇ στερεῶς καὶ νὰ ἔχῃ παράστημα ἀνδροπρεπέστατον. Ὅποτε-δήποτε ἄλλοτε, ὑποχρεοῦται νὰ πατῇ ἐλαφρῶς, καὶ πρὸς τοῦτο δέον νὰ συνειθίσῃ περιπατῶν πολλάκις ἐπὶ τῶν ἄκρων τῶν ποδῶν του καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῆς πτέρνης.

Ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ πατῇ ἐλαφρῶς παρουσιάζεται μεγαλυτέρα κατὰ τὴν νύκτα ἢ κατὰ τὴν ἡμέραν. Διὰ τοῦτο εἴτε μόνος εἴτε μετ' ἄλλων βαίνει ὁ πρόσκοπος νύκτωρ δέον νὰ μὴ κάμνῃ θόρυβον· ἡ φωνὴ ἀπαγορεύεται ἀπολύτως εἰς τοὺς κατὰ τὴν νύκτα πορευομένους· ὡσαύτως ἀπαγορεύεται καὶ ἡ φωτιὰ· ἐνταῦθα δὲν πρόκειται περὶ καπνίσματος, διότι δὲν δύναται νὰ νοηθῇ πρόσκοπος

καπνίζων· τὸ κάπνισμα ἀπαγορεύεται ὡς ἀντιπροσκοπικόν.

Ὁ κατὰ τὴν νύκτα βαδίξων πρόσκοπος φροντίζει ν' ἀποφεύγῃ τὰς ἀποτόμους κλίσεις τοῦ ἐδάφους, καὶ διότι αὐταὶ ἐπιβραδύνουν τὴν πορείαν του, καὶ διὰ νὰ μὴ πέσῃ καὶ κτυπήσῃ. Μεταχειρίζεται τὸν κοντόν του ὡς στήριγμα, δὲν κρατεῖ κατὰ προτίμησιν δι' ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν, ἐρευνᾷ τὸ ἐδαφὸς δι' αὐτοῦ προτοῦ νὰ πατήσῃ καὶ εἶναι ἔτοιμος νὰ τὸν χρησιμοποιήσῃ ὡς ὄπλον. Ἄν τύχῃ νὰ διαβῇ ποταμὸν, πάντοτε χρησιμοποιεῖ τὸν κοντόν ὡς στήριγμα καὶ ἐξερευνητὴν τοῦ βᾶθους τοῦ ποταμοῦ πρὸ ἐκάστου βήματος. Ὁ πρόσκοπος βαδίξῃ πάντοτε σκυμμένος διότι βλέπει καλλίτερον, ἐξασκεῖται εἰς τὸ νὰ βαδίξῃ «μὲ τὰ τέσσαρα» καὶ συνειθίζει νὰ ἔρπῃ ταχέως καὶ ἀθορύβως.

Ἐχει ὡς ἀρχὴν νὰ μὴ προβάλλεται ποτὲ

εἰς τὸν ὀρίζοντα, διότι καθίσταται ὁρατὸς ὑπὸ τοῦ ἀντιπάλου του· πρὸς τοῦτο ἀποφεύγει ν' ἀνέρχεται ἐπὶ λοφίσκων κ.λ.π. προτιμῶν νὰ βαδίζῃ πάντοτε εἰς χαμηλὰ μέρη· ὅταν εὐρίσκεται χαμηλὰ, διακρίνει εὐκόλως τὸν ἀντίπαλόν του, παρ' οὗ δὲν διακρίνεται. Ἐκτιμᾷ διὰ τῆς ὁράσεως τὴν ἀπόστασιν, ἣν θὰ διατρέξῃ καὶ ὑπολογίζει τὸν χρόνον ποῦ θὰ δαπανήσῃ. Ἀκροᾶται συχνὰ ἐφαρμοζῶν τὸ οὖς εἰς τὴν γῆν καὶ ἐξακριβώνει τὴν ἀπόστασιν καὶ κατεύθυνσιν τοῦ κρότου, ὃν ἀκούει, καθὼς καὶ ὑπὸ τίνος προξενεῖται. Ἔχει πάντοτε κατὰ νοῦν καὶ δὲν λησμονεῖ ποτὲ ὅτι πρέπει νὰ προβάλλεται εἰς ἀντικείμενα ὁμοιάζοντα μὲ τὴν ἐνδυμασίαν του.

Ἄν ὑπάρχῃ σελήνη πρέπει νὰ βαδίζῃ ἀπὸ τὸ μέρος τῆς σκιᾶς τῶν λόφων, δένδρων κλπ. Τὰ ἀμπέλια εἴτε ἐν ἡμέρᾳ εἴτε ἐν νυκτὶ εἶναι τὸ καλλίτερον τῶν προκαλυμμάτων· οἱ κορμοὶ τῶν δένδρων δέον νὰ χρησιμοποιῶνται ἐπιμελῶς, εἶνε καλοὶ φίλοι. Βαίνει πάντοτε ἀντιθέτως πρὸς τὸν ἄνεμον, οὗτος παρασύρει τὸν κρότον, ὃ δὲ πρόσκοπος πρέπει ν' ἀκολουθήσῃ κατεύθυνσιν ἀντίθετον τῆς πνοῆς τοῦ ἀνέμου· εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸν κάμῃ εὐνο-

ἴκον καὶ πρὸς τοῦτο βεβαίως πρέπει νὰ κάμῃ μίαν μεγάλην στροφὴν, δεδομένου ὅτι γνωρίζει τὴν θέσιν τοῦ ἀντιπάλου του. Τὸ παραμικρὸν ἀεράκι δύναται καταλλήλως χρησιμοποιούμενον νὰ προσφέρῃ μεγάλας ὑπηρεσίας. Ἄν τὸ ἔδαφος ἔχῃ χάλυκας ποῦ κυλοῦν, τὸ ἀποφεύγει ἄς βραδύνη περισσότερον, πρέπει νὰ ἐκτελέσῃ τὸν σκοπὸν του. Ἄν ὑπάρχῃ ρυάκι μὲ νερὸ, ἀκολουθεῖ τὴν ὄχθην τοῦ ρυακίου· ὃ θόρυβος, ποῦ ἐνδεχόμενον νὰ κάμῃ, ἐξουδετεροῦται ὑπὸ τοῦ τρέχοντος ὕδατος. Ἀκολουθῶν παραλίαν, ἐν ᾧ ἡ θάλασσα ἔχῃ τρικυμίαν, εἶναι ἀσφαλῆς ὅσον ἀφορᾷ τὸν θόρυβον, δὲν ἀκούεται.

Τὰ ξηρὰ τῶν δασῶν φύλλα εἶναι προδότηι· ἀνάγκη ν' ἀποφεύγωνται ὅταν ὁ πρόσκοπος διέρχεται διὰ μέσου πυκνῶν θάμνων, οἱ ὁποῖοι κάμνουν θόρυβον, τοὺς παραμερίζει μὲ τὰ χεῖρια του καὶ εἶτα τοὺς ἀφήνει ἀθορύβως. Δένδρον μὲ πυκνὸν φύλλωμα εἶναι καλὸν παρατηρητήριον καὶ ἀσφαλὲς προκάλυμμα· δέον νὰ χρησιμοποιῶνται καὶ ἐν καιρῷ ἡμέρας καὶ ἐν καιρῷ νυκτός.

ΠΑΝ. Ν. ΝΙΚΟΥΛΑΚΟΣ

Ἐπαρχηγὸς Α'. Ὁμάδος Α.Α.

ΠΡΑΚΤΙΚΑΙ ΓΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΥΓΙΕΙΝΗ

ΠΩΣ ΝΑ ΡΙΧΝΩΜΕ ΒΕΝΤΟΥΖΕΣ

Μὲ τὸ ἀριστερό μας χέρι κρατοῦμε ἀπὸ τῆ μιᾶ ἄκρᾳ ἓνα μικρὸ ξύλο, εἰς τὴν ἄλλην ἄκρᾳ τοῦ ὁποῖου διπλώνομεν ὀλίγο βαμβάκι, τὸ ὁποῖον ὕστερα βρέχομεν μὲ ὀλίγον οἶνόπνευμα.

Ἐν ᾧ ἔχομεν εἰς τὴν διάθεσίν μας 5—6 βεντούζαις καὶ ὃ ἀσθενὴς εἶναι ἔτοιμος, ἀνάπτομεν τὸ βαμβάκι καὶ πέρνομε μὲ τὸ δεξιὸν μας χέρι μία-μία βεντούζα, τὴν ὁποῖαν ἐφαρμόζομεν εἰς τὸ σῶμα τοῦ ἀσθενοῦς, ἀφ' οὗ προηγουμένως εἰσαγάγωμεν στιγμιαίως τὸ ἀναμμένο βαμβάκι εἰς τὴν βεντούζαν ἵν' ἀποδιώξωμεν τὸν ἐν αὐτῇ ἀέρα.

Ἀφ' οὗ σβύσωμεν τὸ βαμβάκι, περιμένομεν 5 λεπτά τῆς ὥρας γιὰ νὰ τραβήξουν καλὰ ἡ βεντούζαις· εἶτα τὸ ἀνάπτομεν καὶ αὐθις καὶ μία-μία βεντούζα, ποῦ ξεκολλοῦμε, χωρὶς νὰ χάνωμεν καιρὸν τὴν προσαρμόζομεν ἐκ νέου εἰς τὸ σῶμα τοῦ ἀσθενοῦς ἐκδιώκοντες προηγουμένως τὸν ἐν αὐτῇ ἀέρα διὰ τοῦ ἀναμμένου βαμβακιῶν καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς.

Πρέπει νὰ προσέξωμεν νὰ μὴ βρέξωμεν ὑπὲρ τὸ δέον τὸ βαμβάκι καὶ στάξει· ἐπίσης νὰ φροντίζωμεν ν' ἀπομακρύνωμεν τὸ δοχεῖον μὲ τὸ οἶνόπνευμα προτοῦ ἀνάψωμεν τὸ βαμβάκι.

Ἡ μέθοδος αὕτη τεθεῖσα εἰς χοῆσιν εἰς πολλὰ νοσοκομεῖα ἐκστρατείας ἐκρίθη ὑπὸ τῶν ἰατρῶν πολὺ ταχεῖα καὶ πολὺ πρακτικῆ.

Π. Ν. ΝΙΚΟΥΛΑΚΟΣ

ἘΠΑΡΧΗΓΟΣ Α' ΟΜΑΔΟΣ Α. Α.

ΔΕΚΑΛΟΓΟΣ ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΟΣ

- 1) Θὰ τηρῶ τὸ πρόσωπον, τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλὴν πάντοτε καθαρὰ.
- 2) Θὰ πλύνω τὰς χεῖράς μου πρὸ τοῦ φαγητοῦ· ἐκάστην πρωΐαν μετὰ τὴν ἔγερσιν καὶ ἐκάστην ἑσπέραν προτοῦ κατακλιθῆναι θὰ καθαρίζω τὸ στόμα μου καὶ τοὺς ὀδόντας μου.
- 3) Θὰ πλύνω τὸ σῶμά μου ὅσον τὸ δυνατόν καθ' ἑκάστην.
- 4) Θ' ἀλλάσω τὰ ἐσώρρουχά μου ἅπαξ τοῦλάχιστον τῆς ἐβδομάδος καὶ θὰ διατηρῶ τὰ ἔξωτερικὰ πάντοτε καθαρὰ.
- 5) Θὰ πίνω ἐν ποτήριον ψυχροῦ ὕδατος ἐκάστην πρωΐαν καθαρίζων οὕτω τὰ ἔνδον.
- 6) Θὰ κόπτω πάντοτε τὰ νύχια μου.
- 7) Θὰ πτύω πάντοτε εἰς τὰ πτινελοδοχεῖα, ἔαν δὲ ταῦτα δὲν ὑπάρχωσι θὰ πτύω εἰς τὸ μανδηλί μου.
- 8) Δὲν θὰ βήχω οὔτε θὰ πτερνίζωμαι.

χωρίς να θέτω τὸ μανδῆλί μου πρὸ τοῦ στόματός μου.

9) Θὰ μεριμνῶ περὶ τῆς ἀνελλιπούς καθαριότητος τοῦ δωματίου μου· δὲν θὰ πετῶ ἀκαθαρσίας ἐδῶ κ' ἔκει.

10) Ἐν γένει θὰ τηρῶ αὐστηρὰν καθαριότητα τροφῆς, ὕδατος, ἀέρος καὶ οἰκίας.

ΔΕΚΑΛΟΓΟΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

1) Θὰ μεριμνῶ ν' ἀερίζεται καλῶς τὸ δωματίόν μου.

2) Θὰ γυμνάζομαι ἐκάστην πρωΐαν καὶ θὰ περιπατῶ μίαν τοὐλάχιστον ὥραν τὴν ἡμέρον.

3) Θ' ἀναπνέω πάντοτε μὲ τὴν μύτην ἔχων τὸ στόμα κλειστόν ἢ ἀναπνοὴ θὰ εἶναι ὅσον ἔνεστι βαθεΐα· τρεῖς τοὐλάχιστον τῆς ἡμέρας θὰ κάμω βαθυτάτας εἰσπνοὰς ἐκδιώκων οὕτω τὸν ἀκάθαρτον ἀέρα τῶν πνευμόνων μου.

4) Θὰ ἔχω τὴν συνείδησίν μου πάντοτε ἀναπαυμένην πράττων τὸ καλὸν, ἐκτελῶν τὸ καθήκόν μου καὶ σεβόμενος τὰ δικαιώματα τῶν ἄλλων.

5) Θὰ εἶμαι πάντοτε εὐθυμος.

6) Δὲν θὰ καπνίζω.

7) Δὲν θὰ πηγαίνω τὸ πρῶτ' εἰς τὴν ἐργασίαν μου χωρὶς νὰ φάγω κἀτι τι.

8) Κατακλινόμενος ἔνωρὶς καὶ ἐγειρόμενος ἔνωρὶς δὲν θὰ κοιμῶμαι ὀλιγωτέρας τῶν 7 καὶ περισσοτέρας τῶν 9 ὥρῶν τὸ εἰκοσιτετράωρον.

9) Δὲν θὰ πίνω ποτὲ οἴνοπνευματώδη ἢ ἄλλα ποτά· θὰ πίνω πάντοτε ὕδωρ.

10) Θὰ τρώγω βραδέως μασσῶν καλῶς τὴν τροφήν μου· θὰ σηκώνωμαι ἀπὸ τὸ τραπέζι προτοῦ χορτάσω ιελεΐως.

Κ. Δ. ΠΟΥΛΑΚΗΣ
ΥΠΑΡΧ. Γ. ΟΜΑΔΟΣ Α. Α

ΠΡΟΧΕΙΡΑ ΑΝΤΙΔΟΤΑ ΔΗΛΗΤΗΡΙΑΣΕΩΣ

Τὸ πρῶτιστον, ὅπερ ἔχει τις νὰ πράξῃ ἐν περιπτώσει δηλητηριάσεως εἶνε νὰ προκαλέσῃ διὰ παντὸς τρόπου τὸν ἔμετον ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον ὥστε νὰ μὴ προφθάσῃ νὰ ἀπορροφηθῇ τὸ δηλητήριον, ἀφοῦ, ἐννοεῖται, ἐν τῷ μεταξύ εἰδοποιηθῇ ἀρέσως ὁ ἰατρὸς καὶ φροντίσῃ τις συγχρόνως νὰ πληροφρορηθῇ ποίας φύσεως ἦτο τὸ δηλητήριον.

Πρόχειρα ἐμετικά ἔχομεν κατ' οἶκον ἐν πρώτοις τὸ κοινὸν μαγειρικὸν ἄλας. Τὸ ἄλας δὲν ἐπιτρέπεται μόνον ἐπὶ δηλητηριάσεως δι' ἄχνης ὑδραργύρου (sublimé) διότι καθιστᾷ τὴν οὐσίαν ταύτην εὐδιαλυτοτέραν. Ἐξ αὐτοῦ δίδομεν ἐν ἑως δύο κοχλιάρια τῆς σοῦπας διαλελυμένα ἐντὸς ποτηρίου

ὑδατος χλιαροῦ. Δεύτερον τὴν κοινὴν κόκκιν σινάπεως (μουστάρδαν) ἐκ τῆς ὁποίας δίδομεν ἐν κοχλιάριον τῆς σοῦπας ἀναμεμιγμένον ἐντὸς ποτηρίου ὑδατος χλιαροῦ.

Καλὸν εἶνε βεβαίως νὰ ἔχη τις μετ' αὐτοῦ καὶ μερικὰς δόσεις, ἰσχυροτέρων ἐμετικῶν φαρμάκων. Τοιαῦτα λ.χ. εἶνε ὁ θεικὸς ψευδάργυρος (Sulphate de zinc) εἰς δόσιν 2 γραμμαρίων, τὸ ἀνθρακικὸν ἀμμώνιον (Carbonate d'ammoniaque) εἰς δόσιν 2 γραμ. Ἐκάστη δόσις ἐνός τῶν ἀνωτέρω ἐμετικῶν διαλύεται ἐντὸς ἡμίσεως ποτηρίου ὑδατος χλιαροῦ καὶ πίνεται διὰ μιᾶς. Ἐάν τέλος πάντων δὲν εὐρεθῇ κανὲν τοιοῦτον ἐμετικὸν πρόχειρον δίδομεν ἀμέσως εἰς τὸν δηλητηριασθέντα νὰ πῆ διὰ μιᾶς εἰ δυνατόν, ἀφθονον ὕδωρ χλιαρὸν ὅσον εἴμπορεῖ περισσότερον καὶ συγχρόνως γαργαλίζομεν τὸ βᾶθος τοῦ στόματός του μὲ πτερόν ὄρνιθος ἢ μὲ τὸν δάκτυλον μέχρ' οὐ προκληθῇ ἔμετος.

Κ. Δ. ΠΟΥΛΑΚΗΣ
ΥΠΑΡΧΗΓΟΣ Γ. ΟΜΑΔΟΣ Α. Α

Καθαρισμὸς ὑέλων.

Διὰ νὰ καθαρίσωμεν καλῶς τὰς ὑέλους τῶν παραθύρων, τοὺς καθρέπτας κλπ. τὰς πλένωμεν κατ' ἀρχὰς μὲ νερὸ καὶ σαποῦν. Τὰς σπογγίζομεν καλῶς κατόπιν καὶ πλένωμεν ἐκ νέου μὲ οἰνόπνευμα(σπίρτο) 90 0/0 καὶ τὰς σπογγίζομεν ἐκ νέου. Τοιοῦτοτρόπως ἔχομεν ὑέλους παραθύρων καθρέπτας κλπ. ἐκτάκτου λάμπσεως.

Καθαρισμὸς δοχείων πετρελαίου

Προκειμένου νὰ θέσωμεν ἐντὸς δοχείου πετρελαίου βούτυρον ἢ ἄλλο, πλένομεν καλὰ τὸ δοχεῖον μὲ ἀσβεστόγαλα, εἰς τὸ ὁποῖον προσθέτομεν μικρὰν ποσότητα χλωριούχου ἀσβεστίου. Οὕτως ἐξαλείφεται πᾶν ἴχνος ὀσμῆς πετρελαίου.

ΛΕΩΝ. ΠΤΕΡΗΣ
ΑΡΧΗΓΟΣ ΣΤ'. ΟΜΑΔΟΣ Α. Α.

Τὰ δηλητηριώδη Μανητάρια

Γνωστὸν ὅτι ὑπάρχουσι δύο εἰδῶν μανητάρια. Καὶ τὰ μὲν εἶνε κατάλληλα πρὸς τροφήν, τὰ δὲ ὄχι μόνον ἀκατάλληλα ἀλλὰ καὶ δηλητηριώδη εἶνε. Ἴνα διακρίνωμεν λοιπὸν τὰ τελευταία θέτομεν αὐτὰ ἐντὸς χύτρας πλήρους ὑδατος ρίπτοντες μετ' αὐτῶν ἀργυροῦν τι νόμισμα καθαρὸν. Μετὰ παρέλευσιν ὥρας, ἐάν μὲν τὰ μανητάρια εἶνε δηλητηριώδη, θὰ εἶδωμεν ὅτι τὸ νόμισμα ἠλλαξε χρῶμα. Ἐάν δὲ τὰ μανητάρια εἶνε κατάλληλα πρὸς τροφήν τότε τὸ νόμισμα οὐδεμίαν μεταβολὴν θὰ ὑποστῇ.

Τοῦτο δὲ διότι τὰ δηλητηριώδη μανητάρια ἐκκρίνουσι δηλητήριον τι ὅπερ προσβάλλει τὸν ἄργυρον.

Π. ΚΕΡΚΙΝΟΣ
ΥΠΑΡΧΗΓΟΣ Γ'. ΟΜΑΔΟΣ Κ Α,

ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ ΤΗΣ ΕΝΩΜΟΤΙΑΣ ΤΩΝ „ΕΛΑΦΩΝ“

ΔΙΗΓΗΜΑ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ)

Ἐδίστασεν ὀλίγον, τῷ ἤλθεν εἰς τὸν νοῦν τοῦ ὁ ἱερὸς νόμος τῶν Προσκόπων ὅτι πρέπει νὰ βοηθῆ πάντας ἔστω καὶ μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς του καὶ ἐμφορούμενος ἀπὸ τὰ εὐγενῆ καὶ ἱπποτικά του αἰσθήματα ἤρχισε νὰ πάλῃ μὲ δαιμονιώδη ταχύτητα τὸν κοντόν του ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς του. Τοιοῦτοτρόπως τὸ ζῶον ἐστάθη.

— Δι' ὄνομα τοῦ Θεοῦ! Σώσου! Μικρὴ ἀνόητε, ἐκραύγασεν ἔξω φρενῶν ὁ Ὁρέστης.

Ὁ Παῦλος δὲν τὸν ἤκουσεν, ἀλλὰ καὶ ἂν τὸν ἤκουε, δὲν ἤκουσε τὴν συμβουλήν του, διότι ἐξηκολούθει νὰ στρέφῃ τὸν κοντόν του ἔως ὅτου πλησιάσας τὸν ταῦρον πολὺ, ἔρριψε τὸ ρόπαλόν του, κατὰ τῆς κεφαλῆς του μὲ ἀπάνταστον δύναμιν καὶ ψυχραιμίαν.

Ὁ ἐκσφενδονισθεὶς κοντὸς ἐκτύπησε τὸν ταῦρον ἐκεῖ ποῦ ἔπρεπε μ' ὄλον τοῦτο αἰ γεῖρες ποῦ τὸ ἔρριψαν ἦσαν τόσον ἀδύνατοι, ὥστε δι' ἑνὸς κτυπήματος δὲν ἦτο δυνατόν νὰ σταματήσουν τὸν δρόμον τοῦ ταύρου.

— Κρύψου εἰς τὸ δάσος, Παῦλε! ἐγόγγυισεν ὁ Ὁρέστης.

Ὁ γενναῖός μας ἦρωας ἐκίνησε τὴν κεφαλὴν. Ἡσθάνετο ὅτι ἂν ἐκρύπτετο αὐτὸς. ἡ προσοχὴ τοῦ ζώου θὰ ἦτο κατὰ τοῦ συντρόφου του, ὁ ὁποῖος ἔκειτο ἀναίσθητος ὀλίγα βήματα πέραν τῶν ποδῶν του.

Ὁ Παῦλος ἐστράφη τότε ἀποτόμως πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ ἤρχισε νὰ τρέχῃ θριαμβευτικῶς πρὸς τὸ μέρος τῆς ἐπαύλεως, διότι τὸ σχέδιόν του ἐπέτυχε. Τὸ ζῶον μὴ δίδων πλέον σημασίαν εἰς τὸ σχεδὸν πτώμα τοῦ Χαριλάου ἤρχισε νὰ καταδιώκῃ μὲ περισσότερον θυμὸν καὶ ἀγριότητα τὸν ἤδη ἀνδραγαθήσαντα Παῦλον.

— Πηγαίνομεν πρὸς βοήθειαν του, συνάδελφοι! ἐκραύγασεν ὁ Ὁρέστης. Δὲν δύναμεθα νὰ μείνωμεν περισσότερον ἀκίνητοι καὶ ἀπρακτοὶ παρατηροῦντες τὸν μικρὸν ἦρωα, νὰ διατρέχῃ τὸν κίνδυνον νὰ κατασπαρχθῆ ἀπὸ τὸν ταῦρον αὐτόν. Ἀκολουθήσατέ με.

Καὶ μετ' ὀλίγα λεπτὰ ὁ Ὁρέστης, εὐρίσκειτο μετὰ τὸν ταῦρον καὶ Παῦλου, ὅστις ἐπαλλε τὴν σημαίαν τῆς ἐνωμοτίας του, ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ ὀργισμένου ζώου, γνωρίζων ἔξ ἀκοῆς ὅτι οἱ ταῦροι ἐνώπιον ὑφάσματος τινος ἴστανται καὶ δὲν προχωροῦν.

Δεύτερος μυκηθμὸς ἠκούσθη καὶ τὸ ζῶον ἔστρεψε τὴν ὀργὴν του πρὸς τὸν νέον ἀντί-

παλον. Οἱ ἄλλοι Πρόσκοποι, λαβόντες εὐκαιρίαν ἤρχισαν νὰ κτυποῦν δυνατὰ τὸν ταῦρον διὰ τῶν κοντῶν των. Τὸ ὀργισμένον ζῶον ἤρχισε νὰ τρέχῃ.

— Ἐμπρὸς, σύντροφοι, μὴ τοῦ δίδετε καιρὸν νὰ ἀναπνεύσῃ καὶ νὰ ἀναλάβῃ, ἀλλ' ὡς καταδιώξωμεν αὐτόν.

Ἐπακούσαντες εἰς τὸν Ἐνωμοτάρχην των οἱ Πρόσκοποι τῆς « Ἐνωμοτίας τῶν Ἐλάφων » ἔτρεξαν πρὸς καταδίωξιν τοῦ ζώου. Ὁ ὀργισμένος ὁ ταῦρος, ἔστρεψε τὴν κεφαλὴν του ὅπως ἀναλάβῃ, ἀλλ' εἰς κάθε νέαν δοκιμὴν, οἱ κοντοὶ τῶν « Ἐλάφων » ἐσταμάτων τὴν δυνάμιν του.

Ὁ Ὁρέστης παρετήρει μὲ ἀνησυχίαν τὰ πέριξ, διότι δὲν ἔβλεπε τὸν Παῦλον. Ὁ Χαριλάος εἶχε κρυφθῆ ὀπισθεν τῶν δένδρων καὶ ἦτο ἐν ἀσφαλείᾳ. Ἡ καταδίωξις τοῦ ζώου ἐγένετο μὲ σπουδὴν καὶ μὲ προφύλαξιν. Ὁ ἀγὼν οὗτος δὲν θὰ εἶχε τέλος ἔαν καὶ πάλιν δὲν ἐνεφανίζετο ὁ σωτὴρ τοῦ Χαριλάου, ὅπως διὰ τῆς γενναιότητός του, θέσει καὶ τοὺς ἄλλους συναδέλφους του, ἐκτὸς κινδύνου.

Αἴφνης ὁ Ὁρέστης εἶδε τὸν Παῦλον νὰ ἀνοίγῃ τὴν θύραν τοῦ κιγκλιδώματος ποῦ εἶχε ἐμφανισθῆ κατὰ πρῶτον ὁ ταῦρος. Ἀμέσως τὸ ζῶον διηυθύνθη πρὸς τὴν ἀνοικτὴν θύραν καὶ ὅλως ὀργισμένον εἰσῆλθεν.

Ὁ δὲ Παῦλος ὅστις ἦτο ἐκεῖ ποῦ πλησίον, ἔσπευσε νὰ κλείσῃ τὴν θύραν, κατὰ τὴν στιγμὴν ὅπου οἱ ὑπηρέται τῆς ἐπαύλεως ἔτρεξαν μὲ ἀξίνας καὶ μὲ μαστίγια, διὰ νὰ ἐμποδίσωσι τὴν ὀργὴν τοῦ ζώου.

— Παῦλέ μου! Παιδί μου! εἶπεν ὁ Ὁρέστης περιπτύσσων τὸν μικρὸν ἦρωα εἰς τὰ πλατέα του στήθη, συσφίγγων δὲ τὸ χεῖρ του, προσέθεσε τὰ ἑξῆς:

— « Δὲν ἤλπιζον ποτὲ, ὅταν σὲ πρωτοεἶδον σήμερον τὸ πρῶτ', ὅτι ἐλάμβανον ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς τώρα ὑπερηφάνου ἐνωμοτίας μου, ἕνα ἦρωα, διὰ τὸν ὁποῖον ὄχι μόνον ἡ ἐνωμοτία μας θὰ εἶνε ὑπερήφανος ἀλλὰ καὶ ὅλοι οἱ Πρόσκοποι τῆς δεδοξασμένης Ἑλλάδος ».

— Ὁ Παῦλος, χλωμὸς ἀπὸ τὸν φόβον, ἀπήντησεν ὅτι, ποτὲ δὲν θὰ ἐγκατέλειπα τὸν σύντροφόν μου πρὸ τοῦ κινδύνου τὸν ὁποῖον διέτρεχεν, ἂν καὶ ἠσθανόμην τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου νὰ ἀνασηκώνονται ἀπὸ τρόμον. Καὶ ἔξ ἄλλου ἂν ἔσωσα τὴν ζωὴν τοῦ Χαριλάου, Σεῖς, ἐσώσατε τὴν ἰδικὴν μου. Ἀλλὰ δὲν πηγαίνομεν καλλίτερα νὰ ἰδοῦμε τί

ἔχει; Φοβοῦμαι μὴν ἔχει τὸ πόδι του σπασμένον.

Εὐτυχῶς ὁ Χαρίλαος δὲν ἤχε πάθη τίποτε τὸ σοβαρὸν, παρὰ ἓνα στραμπούλιγμα, τῷ ἦτο ὅμως ἀδύνατον νὰ περιπατήσῃ. Τότε οἱ πρόσκοποι μὲ τοὺς κοντοὺς των καὶ μ' ἓνα χιτῶνα ἔκαναν ἓνα πρόχειρον φορεῖον, τὸν ἐτοποθέτησαν ἐπάνω σ' αὐτὸ καὶ τεθλιμμένοι διὰ τὸ ἀπρόοπτον γεγονός, ἐπέστρεψαν εἰς τὴν πόλιν μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, θαυμάζοντες ὅλοι τὸν ἀνδραγαθήσαντα Παῦλον.

Τὸ ὄρατον παράδειγμα τοῦ ἡρωϊσμοῦ, ἱπποτισμοῦ, μετριοφροσύνης καὶ ψυχραιμίας τοῦ μικροῦ Παύλου, ἀγαπητοί μου Πρόσκοποι, πρέπει νὰ τὸ ἔχετε πάντοτε εἰς τὸν νοῦν σας. Νὰ προσπαθῆτε διὰ τῆς ἐργα-

σίας νὰ γίνετε ἀντάξιοι τοῦ σήματος τὸ ὁποῖον φέρετε εἰς τοὺς πῖλους σας καὶ νὰ ἀποκτήσετε αἰσθήματα εὐγενῆ καὶ ἱπποτικά, ἄκραν πειθαρχίαν, αὐτοπεποιθήσιν καὶ γενναιότητα, ἵνα δι' αὐτῶν γίνετε καλοὶ πολῖται καὶ καλοὶ στρατιῶται.

Νὰ ἔχητε πάντοτε εἰς τὸν νοῦν σας τὸ ρητὸν τοῦ Σώματος καὶ νὰ εἴσθε ἔτοιμοι ὅπως δώσεται δεῖγμα τοῦ ἡρωϊσμοῦ σας ὄχι πλέον ὑπὸ τὰς πτυχὰς τῆς σημαίας τῆς Ὀμάδος σας, ἀλλ' ὑπὸ τὰς διχρούς πτυχὰς τῆς κυματιζούσης ἰδέας τῶν Ἑλλήνων, τῆς Ἑλληνικῆς Σημαίας ἣτις φέρει λαμπρῶν νικῶν ὀνόματα· καὶ ὅλοι μαζὺ ἠνωμένοι μὲ ἀόρατα νήματα, νὰ ὑπερασπίσῃτε αὐτὴν κατὰ παντὸς βαρβάρου ἐχθροῦ, διότι ἡ ἀπώλειά της εἶνε αἰσχρὴ αἰωνία.

Γ. Ν. ΚΑΜΠΟΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΑΡΧΗΓΟΣ Ε' ΟΜΑΔΟΣ Α. Α.

ΠΡΟΣΚΟΠΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΣΩΜΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Θαυμάσια! Αὐτὴ εἶναι ἡ γενικὴ ἐντύπωσις τῶν προσκόπων μας. Μετ' ἀδημονίας περιμένουν πότε νὰ ἔλθῃ αὐτὸ τὸ εὐλογημένο Σάββατο, νὰ σπεύσουν εἰς τὴν Λέσχη διὰ τὴν εἰκοσιτετράωρον ἐκδρομὴν τους. Οἱ γονεῖς καὶ κηδεμόνες τῶν προσκόπων ἰδόντες καθαρὰ τὰ λαμπρὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐν ὑπαίθρῳ ζωῆς καὶ τὴν πλέον ἢ πατρικὴν μέριμναν τῶν ἀρχηγῶν μας παροτρύνουσι τὰ παιδιὰ των διὰ τὰς ἐκδρομὰς, τὰ ὁποῖα ἄλλως τε δὲν δύνανται νὰ κρατήσωσι.

Τὴν Κυριακὴν 26ην Ἰουλίου ἐξέδραμον ὅλαι αἱ Ὀμάδες μας εἰς Μῆξ ὑπὸ τὸν ἐφορεύοντα κ. Ἀλεξ. Α. Μπενάκη ἐνθα διήλθον ὥρας λίαν εὐχαρίστους. Τὸ χακί, ἡ ζωνηρότης, τὰ σαλπίσματα, αἱ κυματιζούσαι κυανόλευκοι καὶ τὰ εὐεργετικὰ ἀντίσκηνα μᾶς ἐνεθύμιζον προσφάτους ἡμέρας δόξης καὶ μεγαλείου.

Αἱ ὑπὸ τὸν κ. Παχουντάκη 1η Ὀμάς, ὑπὸ τὸν κ. Πουλάκη 2α καὶ ὑπὸ τὸν κ. Πτέρην 6η εἶχον ἐκδρομὴν ἀπὸ τοῦ Σαββάτου. Δὲν εἶχον ὅμως καλοξυπνήσει τὴν Κυριακὴν τὸ πρωὶ καὶ ἐνέσκηψαν ἢ ὑπὸ τὸν κ. Σιγάλαν 3η, ὑπὸ τὸν κ. Στόνην 4η, ὑπὸ τὸν κ. Βασιλειάδην 5η, καὶ ἡ καλὴ μας ἢ νοικοκυρὰ ἢ 7η ὑπὸ τὸν κ. Σοφιαλίδην. Καὶ ἔβλεπέ τις τσακάλια καὶ γῦπες, λέοντες καὶ λύκοι, κοῦκοι καὶ κουκουβάγιας, σκύλλοι καὶ γάταις, κροταλῖαι καὶ ρινόκεροι, ἀγριογούρουνα καὶ ἄλογα, μὲ τίγρεις καὶ γερανοὺς, ὅλα ὅμοια, ὅλα ἐργαζόμενα, ὅλα σφριγῶντα.

Ἐδῶ ἀσκήσεις, ἐκεῖ ἰχθυοσάσια, πάρα πέρα ὀπτικὸς τηλεγράφος, ἄλλοθι τοπογραφία, ἠθικὴ, κολύμβημα, φυσιογνωσία, ὅλα αὐτὰ

μὲ ταυτόχρονον παρασκευὴν συσσιτίου. Ἐδῶ φασολάδα, ἐκεῖ στυφάδο καὶ ριζόγαλο, παρὰ πέρα σοῦπα ἀυγολέμονο, ποῦ εὐρίσκετο εἰς δυσχερῆ θέσιν ὁ κ. Μπενάκης ποῖο νὰ ἐλαινεση περισσότερον τοῦ ἄλλου, παρεσκευάζοντο πυρετωδῶς ὑπὸ τῶν συσσιτιαρχῶν, ὧν τινες διὰ νὰ ἐπισημοποιήσωσαν περισσότερον τὸ ἐπάγγελμά των εἶχον προμηθευθῆ καὶ μαγειρικοὺς σκούφους.

Ὁ κ. Καράλλης προεδρεύων τοῦ Σώματος Ἑλλήνων προσκόπων Καΐρου ἐπεσκέφθη τοὺς καταλισμούς μας. Ἡ ταυτόχρονος δ' ἀνύψωσις καὶ ὑποστολὴ 7 κυανολεύκων ὑπὸ τοῦ ἡχοῦ τῶν σαλπῆγων ἦτο κατὰ τὴν μάστιγόν. Τὴν ἐσπέραν περὶ ἐπανήλθομεν εἰς τὴν πόλιν ὅλοι ἐν Σώματι. Οἱ πρόσκοποι μας δὲν πέρνουσι τράμ· δὲν καταδέχονται· περὶ πηγαίνουσι, περὶ ἐπιστρέφουσι ἀπὸ τὸ Μῆξ· ποῖος ἀπὸ τοὺς Ἀλεξανδρινοὺς ἐπῆγε καὶ ἐγύρισε περὶ ἀπὸ ἐκεῖ;

Τὴν 1ην ἀρξαμένου ὅλαι αἱ Ὀμάδες πλήν τῆς 5ης, ἣτις ἦλθε τὴν ἐπομένην τὴν πρωΐαν, ἐξέδραμον καὶ αὐτὴς εἰς Μῆξ. Ὁ ἔρημος ἐκεῖνος χώρος, εἰς ὃν δὲν φθάνουσι ὅσοι πάνε στὰ λουτρά, ὁ ὁποῖος φυλάσσεται ἀπὸ τὸν κέρβερον τῆς μπάμπ-ἐλ-ἄραμπ καὶ ὁ ὁποῖος ἀπὸ μακρὰ θεᾶται τὸ τράμ νὰ γυρῆ, καὶ ἔχει ὡς μόνην συντροφίαν του τὸ ἐπιθετικὸν κατὰ τῶν βράχων κύμα, γερμίζει ζῶν, κίνησιν, φανάρια, ἀντίσκηνα, σάλπιγγες, γίνεται τέλειον στρατόπεδον.

Ἐσήμινε τὸ σιωπητήριον. Νέκρα· δὲν ἀκούεται τσιμουδιά. Ὁ ἀντεισαγγελεὺς τῶν Μικτῶν Δικαστηρίων ἢ κ. Κωμανοῦ μετὰ

τοῦ κ. Βόλτου ἐπεσκέφθησαν τὴν 10 1)2 νυκτερινὴν τὸ στρατόπεδόν μας. Μία πραγματικὴ σαρανταποδαροῦσα ἐπέρασε ἀπᾶνω ἀπὸ τὸ χέρι μιᾶς γάτας τῆς 4ης, ἡ σαρανταποδαροῦσα συνελήφθη καὶ ἤχθη δεσμίαι καὶ διπλωμένη μέσα σ' ἓνα χαρτί εἰς τὸν ἀρχηγόν Ἀμέσως εἰς ἐνέργειαν ἡ ἀμμουσία Ἡ Κα Κωμανοῦ ἐξεπλάγη διὰ τὴν ἠλεκτρικὴν ταχύτητα, μεθ' ἧς ὅλα ταῦτα ἐξετελέσθησαν.

Ἐγείναν τέλειοι στὴν κατασκήνωσιν οἱ πρόσκοποι μας. Τᾶντίσκηνα κατ' ἐνωμοτίας εἶναι σὰν μικρὰ καλλιτεχνικὰ σπητάκια ἑλβετικοῦ ρυθμοῦ. Εἶναι νύκτα καὶ μερικὰ τσακάλια καθαρίζουνε φασόλια, ἐν ᾧ ἓνας γῆψ τοὺς φέγγει μ' ἓνα φανάρι ποῦ τοῦ λείπουν τὰ δύο τζάμια.

— Φέξε, καὶ μένε καλά, γιὰ νὰ καθαρίσωμε γυήγορα τὰ φασόλια.

— Ἀμ' τί νὰ σᾶς κάμω, κατακάηκα· φουσᾶ καὶ ὁ ἀέρας θὰ μοῦ σβύσῃ τὸ κερί· πολεμῶ νὰ τὸν ἐμποδίσω, μὰ τίποτε. Ἐχει τέσσαρα τζάμια τὸ φανάρι καὶ εἶναι σπασμένα τὰ ἔξ. Τί θέλετε νὰ σᾶς κάμω· αὐτὴ ἡ νυφίτσα ποῦ δὲν ἀφήνει τρύπα ἀγύριστη ἐπῆγε στὸ κάρρο νὰ πάρῃ ἓνα κόπανο καὶ τὸν τράβηξε μὲ κάτι σχοινιά καὶ ἔσπασε τὸ φανάρι.

— Ζέρετε τί νὰ τῆς κάνωμε; νὰ τὴν ἀφήσωμε νηστικὴ αὔριο.

Ἄλλοῦ πάλι κάποιον ἀγριογούρουνο δὲν εἶχε κύπελλο γιὰ τὸ τσαΐ του.

— Δός μου καλὸ σὺ τὸ κύπελλό σου νὰ πάρω κι' ἐγὼ λίγο τσαΐ μὲ γάλα.

— Ὅχι· στὸν πόλεμο... ντουφέκια δὲν δανερίζουνε. Δὲν ἔχεις ἔνδυμα γάμου καὶ θὰ μείνῃς ἔξω τοῦ νυμφῶνος.

Ἐνας μικροσκοπικὸς σκοπὸς ποῦ ὁ κοντός του θὰ ἦτο δύο σπιθαμὰς μεγαλύτερος ἀπὸ τὸ ἀνάστημά του καὶ ὁ ὁποῖος ἐφύλαττε μὲ σοβαρότητα χιλίων στραταρχῶν, μὲ σταματᾶ.

— Ἄλτ! Τίς εἶ;

— Εἶμαι ἓνας μεγάλος πρόσκοπος, μικρὸ μου.

— Προχώρησον εἰς τὸ παρασύνθημα.

— Θεσσαλονίκη.

— Βότσης, ἀπαντᾶ.

Καὶ μὲ τὸν κοντὸν ὄχι πλέον προτεταμένον, ἀλλὰ εἰς προσοχὴν μ' ἀφήνει ἐλευθέραν τὴν δίοδον.

Ἐργασία ὅλην τὴν ἡμέραν. Ναυτικὰ σήματα, Μῶρς, πρῶται βοήθειαι, μέτρησις πλάτους ποταμοῦ, εὑρεσις βορρᾶ, ὀπτικὸς, ἀνίχνευσις, διάφοροι παιδία καὶ ἀσκήσεις εἶνε εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Φαγητὰ δ' ἔκτακτα. Ὁ κ. Ἄλ. Λ. Μπενάκης δ' ἐπὶ κεφαλῆς ὅλων τῶν Ὁμάδων ἔμεινε κατενθουσιασμένος.

Τὴν ἐσπέραν μετὰ τὴν ὑποστολὴν τῶν σημαίων μας ἐπανήλθομεν ὅλοι ὁμοῦ εἰς τὴν πόλιν γεμάτοι φαιδρότητα καὶ ζωὴν, πάντοτε ὅμως πεζοί.

Τὸ Σῶμά μας εἶχε κληθῆ τὴν 27ην παρελθόντος εἰς τὸ Σκαίτιγκ ὅπου ἔλαβε χώραν πυγμαχία μεταξὺ Ἀγγλων ναυτῶν καὶ στρατιωτῶν. Οἱ Ἀγγλοι πρόσκοποι εἶχον ἀναλάβει τὴν εὐταξίαν ἐν τῷ ἀπεράντῳ θεάτρῳ, οἱ δ' ἰδικοὶ μας μετὰ τῶν συναδέλφων Ἴταλῶν ἀπήλωσαν ἐφ' ὀλοκλήρους ὥρας τὴν τόσον θεαματικὴν καὶ γυμναστικὴν, ὅσον καὶ ἀγρίου ἐθίμου πυγμαχίαν διανοητικῶς δέκα ζευγῶν πυγμαχῶν.

Π. Ν ΝΙΚΟΥΛΑΚΟΣ

Ἐπαρχηγὸς Α'. Ὁμάδος Α. Α.

ΣΩΜΑ ΙΤΑΛΩΝ ΠΡΟΣΚΟΠΩΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Τὸ παρελθὸν Σάββατον οἱ Ἴταλοὶ Πρόσκοποι ἐώρτασαν τὴν ἐπέτειον τῆς ἰδρύσεως τοῦ λαμπροῦ Σωματείου των, ἐκδραμόντες ἀπὸ πρωΐας εἰς Ζιζήνια.

Συμφωνήσαν λύκοι καὶ λαγοὶ, ἔλαφοι καὶ δορκάδες, ὅπως σημαιοστολίσουν τὴν κατασκήνωσίν των. Ἀληθῶς μετ' ὀλίγων ὥρων ἐργασίαν σημαῖαι μικραὶ καὶ μεγάλαι ἐτοποθετήθησαν εἰς διάφορα σημεῖα τοῦ στρατοπέδου καὶ ἐκρεμάσθησαν πολυάριθμα φανερᾶκια βενετικὰ διαφόρων χρωμάτων διὰ τὴν νυκτερινὴν φωταΐαν.

Ὅλα ἦσαν ἔτοιμα καὶ ὅλοι μετ' ἀγωνίας ἐπερίμεναν τὴν ἀφιξίν τοῦ Ἴταλοῦ προξένου διὰ νὰ ἀρχίσουν τὰ διάφορα ὠραία παίγνια τὰ ὁποῖα εἶχεν ἐτοιμάσῃ ὁ κ. Lombroso, ἀρχηγὸς των, διὰ τὸ ἐορτάσιμον τῆς ἡμέρας.

Εἶνε ὦρα δὴ μ. μ καὶ ἓνα διαπεραστικὸν σάλπισμα «προσοχῆς» ἀκούεται· εἶνε ὁ ὑποπρόξενος μετὰ τῆς συζύγου του. Οἱ πρόσκοποι παρατάσσονται ἔμπροσθεν τῶν σκηνῶν των, πρὸς ἐπιθεώρησιν. Ἐνα μικροῦτσικο κουνέλι προσφέρει εἰς τὴν κ. ὑποπροξένου μίαν ὠραίαν ἀνθοδέσμη.

Ἐπειτα ὅλοι οἱ Πρόσκοποι ἐξετέλεσαν διάφορα προσκοπικὰ παίγνια μὲ ζωηρότητα καὶ εὐκνησίαν, σήματα διὰ βραχιόνων καὶ τέλος δι' ἑνὸς σαλπίσματος ὅλοι ἤναψαν τὰ χρωματιστὰ χάρτινα φανάρια ψάλλοντες τὸν ἐθνικὸν τους ὕμνον.

Ὁ κ. ὑποπρόξενος ἀναχωρῶν εὐχαρίστησε τὸν Ἀρχηγόν κ. Lombroso καὶ τοὺς ἐπιλοίπους Ἀρχηγούς καὶ συνεχάρη αὐτοὺς διὰ τὴν δρασίαν καὶ τὸν ζῆλον μὲ τὸν ὁποῖον ἐργάζονται διὰ τὸ ἰδεῶδες τοῦ λαμπροῦ σκοποῦ.

Καὶ ἡμεῖς εὐχόμεθα εἰς τοὺς συναδέλφους μας ὅπως ἐορτάσουν ἐπὶ πολλὰς φορὰς τὴν ἐπέτειον τῆς ἰδρύσεώς των ἐργαζόμενοι ὅλοι διὰ τὸν ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν σκοπόν.

Γ. Ν. ΚΑΜΠΟΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
ὑπαρχηγὸς Ε' Ὁμάδος Α. Α.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν 9η τρέχοντος αἱ Ὀμάδες μας δὲν ἐξέδραμον καθ' ὅλην ὁμῶς τὴν ἡμέραν ἠργάσθησαν ἐν τῇ λέσχῃ προπαρασκευάζουσαι τοὺς προσκόπους τῶν διὰ τὰς λίαν προσεγγῶς ἐξετάσεις διὰ τὸν βαθμὸν προσκόπου δευτέρας τάξεως.

Η ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΥ

Οἱ Πρόσκοποι τῆς Α'. Ὀμάδος καθὼς καὶ οἱ συνιδεῖλφοί του ἀποστέλλουσι φιλικὸν χαιρετισμὸν πρὸς τὸν Ὑπαρχηγὸν κ. Ο. Ἀραβαντινὸν ἀναχωρήσαντα ἵνα ἐγκατασταθῇ εἰς Ἀθήνας, θὰ διατηρήσωσι δὲ πάντοτε τὴν ἀρίστην ἀνάμνησιν τοῦ μετὰ τόσης ζέσεως ἐργασθέντος ἐν τῇ Ὀμάδι του καὶ λίαν τελεσφόρως δρούσαντος ἐν τῇ συντάξει τοῦ Περιοδικοῦ «Ἔσο Ἐτοιμος» ὅπου ἡ ἀπουσία του θέλει εἶνε λίαν αἰσθητή.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

ΣΟΜΑ ΚΑΪΡΟΥ

Τὴν παρελθούσαν Δευτέραν 7 Ἰουλίου, πάντες οἱ Πρόσκοποι συνῆλθον μετὰ τῶν Ἀρχηγῶν καὶ τοῦ Ἐφόρου αὐτῶν καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ὁ Γραμματεὺς αὐτοῦ κ. Μαῦρος τοῖς ἀνήγγειλε τὴν τιμητικὴν ἀπόφασιν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, δι' ἧς ἀπεδέχθη τὸν τίτλον τοῦ Γενικοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Σώματος τῶν Ἑλλήνων Προσκόπων.

Οἱ Πρόσκοποι συγκεκινημένοι ἐξητωκραύγασαν πάντες ὑπὲρ τοῦ Σεπτοῦ Γενικοῦ Ἀρχηγοῦ Τῶν, ὁ δὲ Προεδρεύων τοῦ Διοικ. Συμβουλίου κ. Καράλης ἀπέστειλε πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα τὸ ἐπὶ. Τηλεγράφημα :

Α. Μ. τὸν Βασιλέα

Ἀθήνας

Ἑλληνες Πρόσκοποι Καΐρου ἐορτάζοντες εὐφρόσυνον γεγονὸς ἀποδοχῆς Γενικῆς Ἀρχηγίας Σώματος ἀνευφήμησαν « Σὺ-Νίκαι-Βασιλεῦ ».

ΚΑΡΑΛΗΣ

Ἡ ἔμπνευσις τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Γάλλων τοῦ νὰ προσκαλέσῃ, ὅπως συμμετάσχωσι τῆς ἐθνικῆς τῶν ἐορτῆς πάντες οἱ Πρόσκοποι, δὲν ἦτο ἄσχετος μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν καὶ ζωηρότητα τῆς ἐορτῆς. Ἡ ἐμφάνισις τῶν παιδίων μετὰ τὰς κομπὰς καὶ ὁμοιομόρφους στολὰς τῶν, τὰ δροσερὰ, ζωηρὰ, καὶ πειθαρχικὰ σώματά των, ἐπέσυρε τὸν θαυμασμὸν, τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν συμπάθειαν τῶν θεατῶν ἤρκει δὲ νὰ ἠχήσῃ τὸ προσκοπικὸν τύμπανον καὶ τὰ βλέμματα ὄλων νὰ καρφώνωνται ἐπὶ τῶν εὐσταλῶν προσκόπων μας.

Τὴν πρωτὴν οἱ πρόσκοποι μας ἐπεσκέφθησαν τὸν Γάλλον διπλωματικὸν πράκτορα καὶ ἐξέφρασαν διὰ τοῦ γενικοῦ Ἀρχηγοῦ τῶν τὰς εὐχὰς τῶν ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας τοῦ φίλου Γαλλικοῦ ἔθνους παραταχθέντες ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ ἐνθα ἀπὸ ἐνωρὶς ἢ

τοπικῇ Ἐπιτροπῇ ἐκ τῶν κυρίων Καράλλη, προεδρεύοντος, Μαύρου γραμματέως καὶ Λιούφη ἐφόρου, ἀνέμενε. Ὁ κύριος Καράλλης ἠυχήθη ἐκ μέρους τῶν Ἑλλήνων προσκόπων, ὁ δὲ διπλωματικὸς πράκτωρ συεχάρη τὴν Ἐπιτροπὴν διὰ τὸ ἔργον τῆς.

Τὴν ἑσπέραν συνεκεντρώθησαν εἰς τὸν Ἑλλ. γυμναστικὸν σύλλογον ὁ «Ἴφιτος» οἱ ἐξ ἐπὶ τὰς ὀμάδων Ἑλληνες πρόσκοποι μετὰ τῶν Γάλλων καὶ Ἰταλῶν συναδέλφων των, ὑπὸ τοὺς Ἀρχηγούς των καὶ τὴν 8 30' μ. μ. ὥραν ἐκκινούσι διὰ τὸν κήπον, τὸ γενικὸν πρόσταγμα ἔχοντος τοῦ κυρίου Λιούφη. Προηγεῖται Ὀμάς μουσικῶν Ἑλλ. προσκόπων, ἔπεται ἡ μόνη Ὀμάς Γάλλων καὶ ἡ ἐπίσης Ἰταλῶν, ταύτας δὲ κλείουν ἐξ ἕτεραι Ὀμάδες Ἑλλήνων. Αἱ σάλπιγγες ἤχου ἐναλλάξ μετὰ τῶν πιφύρων, αἵτινα παιανίζουσιν διάφορα ἐμβατήρια καὶ ὁ κόσμος σπεύδει πρὸς τὰ εὐσταλῆ παιδιὰ μας, καθιστῶν τὴν ἐργασίαν τῆς παρακολουθούσης αὐτὰ στρατιωτικῆς δυνάμεως ἐπίμοχθον. Ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῶν σαλπίγγων καὶ τῶν πιφύρων αἱ κατακλείζονται τὴν πέριξ τοῦ κήπου πλατεῖαν χιλιάδες κόσμου σπεύδου πρὸς αὐτοὺς ἐκτελοῦντας ἤδη μικρὰν ἐπίδειξιν πρὸ τῆς εἰσόδου καὶ μετὰ πολλὴν χάριν εἰσερχομένους καὶ καταλαμβάνοντας θέσιν ἐναντι τῆς ὁδοῦ Boulak. Εἶνε ἡ 10η ἑσπερινή, ὅποτε ἐν διαπεραστικὸν σύριγμα διατάσσει «προσοχή», ἐνῶ κάποιος εἰδοποιεῖ ὅτι ὁ διπλωματικὸς πράκτωρ ἔρχεται. Ὅμως ὁ κόσμος περιμένει τὴν ἐμφάνισιν του εἰς τὴν ἐξέδραν. Ὁ κ. διπλωματικὸς πράκτωρ τόσον ἠλεκτρίσθη ἀπὸ τὴν μεγαλοπρεπῆ ὑποδοχὴν ἣν τῷ ἔκαμον οἱ πρόσκοποι μας μετὰ τὸ ἀρρενωπὸν των παράστημα, τὰς σάλπιγγας καὶ τὰ πύφρα, μετὰ τὴν ἠλεκτρικὴν ταχύτητα, μετὰ ἧς ἐξετέλουν τὰς διαταγὰς τῶν ἀρχηγῶν των, ὥστε λησμονήσας ὅτι τὸν ἀνέμενον τόσαι ἄλλαι χιλιάδες κόσμου διὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἐορτῆς δὲν εἶχε καρδιὰ νὰ ξεκολλήσῃ ἀπὸ τοὺς προσκόπους μας, οὐδὲ ἐπεθεώρει. Ὁ κ. διπλωματικὸς πράκτωρ συεχάρη καὶ ἐσφίξεν ἰδιαίτερος τὴν χεῖρα ἑνὸς ἐκάστου τῶν ἀρχηγῶν ἐκφρασθεὶς εὐμενέστατα διὰ τὸ ἐκπολιτιστικὸν των ἔργον. Ἄμα τῇ διαλύσει των, ὄλων τῶν ἐθνοτήτων οἱ πρόσκοποι συναδελφωθέντες διεσκορπίσθησαν ἐν τῷ κήπῳ, οἱ δὲ ἀρχηγοὶ ἀνῆλθον εἰς τὴν ἐξέδραν τῶν ἐπισήμων, ἐνθα τοῖς ἐπεδαψιλεύθησαν ὅλως ἰδιαίτεραι περιποιήσεις. Περὶ τὸ μεσονύκτιον κατόπιν γενικοῦ προσκλητηρίου, ἀνεχώρησαν ἀποκομίζοντες ἀρίστας ἐντυπώσεις διὰ τὴν εὐγένειαν καὶ περιποιητικὴν τῶν Γάλλων, δώσαντες εἰς τὸ κοινὸν δείγματα τῆς παραδειγματικῆς πειθαρχίας καὶ εὐγενοῦς συμπεριφορᾶς των.

Ν. ΚΟΥΡΕΑΣ
ΑΡΧ. Γ. ΟΜΑΔΟΣ Κ. Α.

ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ ΚΑΪΡΟΥ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΙΣ ΜΑΡΣ ΕΚΔΡΟΜΗΝ

Ὁ Ἐφορος Ὁμάδων κ. Διούφης μετὰ τῶν κ. κ. Ἀρχηγῶν

Ἡ 2^α Ὁμάς Καΐρου

ΦΩΤΟΓΡ. ΒΕΡΒΕΝΙΩΤΗ